

maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

Onze Vogels

Speciaalclubs

Speciaalclubuitgave
nummer 8
augustus 2015

EUROKOOI
 ALUMINIUM VOLIERES
 0499-374395

LET OP de GROTE VOGELMARKT BARNEVELD
OP ZATERDAG 12 SEPTEMBER 2015 is op de Nieuwe Locatie
 De markt is geopend van 9.00 tot 13.00 uur. Entree € 3,- PP. Gratis Parkeren.
 Organisatie Davelaar Vogel en Diervoeders, Marikelaan 17, Voorthuizen Tel. 0342-472082.
 Ls.m. Vogelvereniging Kweeklust. Reserveren Tel. 0650270060.
 Locatie: De Columbzhal, Baron van Nagelstraat 158, 3771 LL Barneveld.
 De volgende Vogelmarkt is op **17 oktober 2015**.

KBOF DE WITTE SPREEUWEN
 Het meest gelezen Belgisch Ornithologisch tijdschrift, pagina's boordevol informatie over vogels.
 Voor een jaarabonnement in Nederland giroert u € 35,- via een Europese overschrijving bij de KBC bank.
 Het IBAN rekeningnr. BE33 7330 0642 3046 en BIC code = KREDBEBB
 t.n.v. KBOF - Van Paesschen François,
 Molenheide 8, te B-2870 Puurs.
 Alle leden ontvangen maandelijks het clubblad van de KBOF, **de witte spreeuwen**.
 Inschrijvingen en gratis proefnummer op aanvraag bij Achten Paul, Evelaarstraat 78, B 9160 Lokeren België.
E-mail: ledenadministratie@kbof.be
Bezoek onze website http://www.kbof.be

ROPA BIRD
Houd uw vogel in topconditie!!!
 Onze natuurlijke formule verbetert de spijsvertering en de opname van voedingsstoffen.
www.ropastore.com
 info@ropastore.com 075 614 41 43

De Vogelwereld A.O.B.
Het beste Belgische ornithologisch maandblad
 Iedere maand 48 tot 64 blz formaat A4 boordevol teksten en kleurenfoto's van de betere schrijvers en topfotografen.
 Een jaarlijks abonnement loopt van januari tot december.
 Stort 50 euro op onze Belgische rekening 22 0000 8635 4147 van "De Vogelwereld" 1190 Brussel met vermelding van naam en adres.
 Verdere info en digitaal proefnummer:
 José Delfosse, Avenue des Champs Clairs te 1420 Ophain.
 Email: josedelfosse@yahoo.fr

Geslachtsbepaling door DNA uit veren
NIEUW: test op PDD € 30,-
 1-3 analyses: per €14,99
 4-10 analyses: per €13,99
 11-20 analyses: per €12,99
 21-40 analyses: per €11,99
 af 41 analyses: per €10,99

SCHERPE MAAGKIEZEL
 * voor kanaries, tropen, wildzang, kleine parkieten, etc.
 * voor grote parkieten, papegaaien, kwartels, fazanten, etc.
 * voor postduiven.
 Uw vogels hebben geen tanden. Wel een spiernaag. Zorg dat er scherpe kiezel in zit!
NU OOK OESTERSCHELPENGRIT
VERKRIJGBAAR IN ALLE DIERENSPECIALAZAKEN.
 Gratis monster en folder bij:
F. THIJSSSEN MILL
 SPECIALIST IN SCHERPE MAAGKIEZEL
 Tel. (0485) 45 17 37 - Postbus 29, 5450 AA MILL

INTERNATIONALE VOGELMARKT HEETEN
ZONDAG 13 SEPTEMBER 2015
 In de manege aan de Schopkesdijk 1
 8111 RH Heeten
 met 3000 m² marktstruis,
 indien nodig verwarmd.
 Info en reservering T.: 0572-381696 tussen 20.00 - 21.00 uur
 E.: armoodyaneunen@gmail.com
 De volgende markt is op zondag 3 april 2016

VOGELMARKT BOSKOOP
 Een must voor iedere vogelliefhebber.
 Iedere 1e zaterdag wd maand september 2015 t/m mei 2016.
 Openingsijden: 09.00 tot 13.00 uur.
 Locatie is het Plantenrumbouw, Ibsillaan 4, Hazerswoude-dorp.
 Zeer ruime parkeergelegenheid aanwezig.
 Volg de GELE aanwijzingsborden
 Voor meer info: www.vogelmarkt.nl

Vogel

copy

Inhoud

- 04** Japanse Meeuwen Club **06** Nederlandse Kleurkanarie Club **08** Nederlandse Zebra-vinken Club **10** Column voorzitter **10** Proef met inschrijving voor VOGEL 2016 **11** Inschrijving Europashow Metz **12** Speciaalclub Zangkanaries NZHU **14** Speciaalclub Afrikaanse Prachtvinken **16** Speciaalclub van Insecten- en Vruchtenetende Vogels **18** Werkgroep Amerikaanse Sijzen **20** Speciaalclub Natuurbroed Gouldamadines Nederland **22** Speciaalclub Australische Prachtvinken en Papegaai Amadines **24** Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries Nederland **26** Parkieten speciaalclub **28** Speciaalclub Europese Cultuurvogels **30** Column keurmeester **31** NBvV info **32** Bondsmededelingen **34** Kalenderartikel

Foto voorpagina: Een jonge Kleurkanarie, meer precies een "bruin mogon wit" – gekweekt door Sjaak de Jong. Dit is een van de nieuwste kleuren en deze komt aan bod in het artikel van onze speciaalclub NKC elders in dit blad. Traditiegetrouw bestaat vrijwel de gehele inhoud van dit blad uit presentaties van en door onze speciaalclubs. **Foto:** Piet Onderdelinden.

NBvV

Uitgever: 'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 30.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van 'Onze Vogels' bedraagt 32.000 exemplaren. Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat de mogelijkheid om verspreid lid te worden; iemand die principieel geen lid wil worden kan worden afdeling/vereniging kan verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost € 36,- per jaar (bij automatische incasso - anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).

Abonnementenprejzen: Nederland € 26,- (bij automatische incasso - anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd), België € 28,-

priority Europa € 61,-. Landen buiten Europa € 91,-. Verspreid lid buitenland: bovengenoemde bedragen met € 10,00 verboden. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari t/m 31 december.

Adres: NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007, e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl
Rekeningnummers: ABN AMRO bank, IBAN: NL55ABN40468999262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

Redactie: Pieter van den Hooven (roepen), Jan de Bruijne (inleidertje en zangkanaries), Henk van der Wal (postuurkanaries), Theo van Kollenburg (kleurkanaries), Piet Onderdelinden (inleidertje en kromsnavels), John van der Jagt (Europese cultuurvogels), Hans van der Stroom (redactiecoördinatie en jeugd).

Tekstcorrectie: Lotte Berrens

Bedrijfsadres: Bondsbureau NBvV t.a.v. redactie 'Onze Vogels', Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.

Tel. 0164-235007 e-mail: hanzvanderstroom@nbvv.nl
Zakelijke advertenties: Tarieven en deadlines voor

zakelijke advertenties zijn te verkrijgen bij René van Loon, via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

Verantwoordelijkheid: De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Deze publicatie aanvaardt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich.

Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

Vergeving: Aad Koelenan,

X-media Solutions, Doetinchem

Druk: Senefelders Misset B.V., Doetinchem

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

Bijdragen: Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kwartaal.

Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkensmaals per 31 december opzeggen via het Bondsbureau.

colofon

Pastelvormen bij

Japanse Meeuwen, zilverbekken, loodbekken, rijstvogels, rietvinken, nonnen en bronzemannen.

Dit jaar is er op de voorjaarsdag van de JMC en overige lonchuras extra aandacht door de TC besteed aan de pastellen bij alle voorkomende soorten die bij de JMC zijn onder gebracht.

We hebben het gehad over de wel of niet gevraagde pastelvormen en hoe ze er dan wel uit zouden moeten zien. Binnen de JMC blijft het uitgangspunt: het moet herkenbaar zijn en de kwaliteit moet op een hoger niveau worden gebracht.

Door transmutatie zijn er bij de zilverbekken en de bronzemannen pastel vormen overgebracht. Bijvoorbeeld de pastel loodbek die overgezet is naar de zilverbek. Bij de Spitsstaart-, Molukken- en de Javahronzeman zijn er nu door middel van transmutatie met de geparelde Japanse meeuw de geparelde bronzeman soorten ontstaan. Aan de kwaliteit en herkenbaarheid van de betreffende bronzemansoorten zal de nodige aandacht aan moeten worden blijven besteed zodat het geen kleine Japans meeuwen worden. Kleuren van de Japanse Meeuw over zetten naar de bronzemannen gaat goed en geeft meestal vruchtbare bastaarden. Het is wel verstandig om de Japanse meeuw als man te gebruiken en de bronzeman soort als pop. Het formaat en model zal dan vaak sneller op de bronzeman lijken dan bij de omgekeerde paring. Dit geldt natuurlijk ook voor de eventueel over te zetten kleur van lood- naar zilverbek en andersom. Lodbekken hebben een slanker model dan de zilverbek hier dus de man loodbek gebruiken zodat het model van de zilverbek er weer sneller inzit.

Japanse meeuw

Bij de japanse meeuw is er een voorstel door onze Belgische leden gedaan om de bleekvleugel met buiktekening te

gaan vragen. Hier is niet voor gekozen omdat er dan een derde selectievorm van pastel zou komen. Lijkt ons niet gewenst. Beter is het om de pastel en bleekvleugel zoals we die nu kennen, de een met buiktekening en de ander zonder buiktekening te vragen. Bij de geparelde japanse meeuw is er een toevoeging door de TC JMC gedaan dat het rugdek maximaal 20% is opgebleekt

t.o.v. de volkleur japanse meeuw. Lastig te realiseren maar er dient een goede tekening en kleurscheiding zichtbaar te zijn.

Bronzemannetjes

De geparelde bronzemannen dienen de soort-kenmerkende tekening, formaat en vooral het model te blijven behouden. De bastaard kenmerken

Japanse meeuwen - pastel

de JMC

dienen zo snel mogelijk eruit gekweekt te worden.

We kennen deze 'gepareld'-combinatie bij de Molukken-, Spitstaart- en Java bronzeman. Het zou beter zijn bij de bronzemannen een andere naam voor "gepareld" te zoeken? Dit i.v.m. verwarring met de soort 'geparelde bronzeman' - *L. leucosticta*.

Loodbek

Bij de loodbekken is aandacht gevraagd voor de pastelvorm met flanktekening, geaccepteerd zal dienen te worden dat we dan de wat donkerdere vogels zullen moeten accepteren die dan wel een zo egaal mogelijk rugdekkeur moeten laten zien. Lastig maar wel te verwezenlijken zoals oud keurmeester Ton Lenting al heeft aangetoond bij zijn pastel loodbekken die al een vage

flanktekening lieten zien.

Het streven blijft om flanktekening te realiseren, dit zal door jarenlange selectie moeten geschieden. Voorlopig blijven we er nog soepel mee omgaan.

Zilverbek

Via transmutatie is de pastelfactor overgezet naar de zilverbek, weliswaar in combinatie met de donkerbuik factor maar in de toekomst zal deze er ook wel zijn zonder die factor. (Mogelijke andere combinaties van pastel zijn die met de bruin factor die dan bruinpastel zal gaan heten.)

Nonnen

Bij de non- en rietvink soorten zijn er eigenlijk nog geen pastel vormen bekend.

L. leucosticta - pastel

Speciaalclubs

Muskaatvinken

Bij de Indische muskaatvink zijn twee mutaties opgetreden die volgens de Belgische kweker een MM reeks met elkaar vormen zoals we dat kennen bij de mokka en roodbruine japanse meeuw. Er zijn twee verschijningsvormen een vogel met een beige uiterlijk en een die vrijwel wit is met een nog vage tekening. Deze zal als overgoten gekeurd gaan worden zoals dat er nu uitziet.

Rijstvogel

Van de rijstvogel zijn er aantal combinaties van Pastel met Opaal, Pastel met Mokkabruin, Pastel met Topaas en de combinaties van Pastel, Mokkabruin en Opaal. Beetje lastig te herkennen kleurslag omdat er nog maar weinig pigmenten overblijven door deze triple combinatie. Al met al is er veel gaande bij de JMC en is er voor de liefhebbers nog steeds een uitdaging om de kwaliteit van de vogels te verbeteren. De rijstvogel kwekers zijn zeer actief op een Facebook pagina die uitsluitend over rijstvogels gaat. Op deze manier wordt er veel informatie met elkaar gedeeld. Soms niet altijd de juiste maar daar wordt dan door de leden wel op gereageerd.

Kortom; u bent van harte welkom bij de JMC, de club die ook de Lonchura soorten een warm hart toedraagt.

Show

Op zaterdag 26 september wordt de landelijke JMC-show georganiseerd waar vele soorten en kleurslagen te bewonderen zullen zijn.

Nadere gegevens kunt u vinden op onze website: www.jmc-lonchura.nl

Tekst: Tino Smans
Foto's: Piet Onderdelinden en Rob Kristel

Een zwart EF jaspis rood muziek van Rob Kristel.

Er zijn soms momenten in het leven van een bestuurder, waarop hij zich afvraagt waar hij nu weer de inspiratie vandaan moet halen. In de afglijdende schaal van onze vogelliefhebberij, minder leden, minder ambitie en minder mensen die hun schouders onder een bestuursfunctie willen zetten, komt dit gevoel weleens boven drijven. Gelukkig merken wij dit bij de Nederlandse Kleurkanarie Club (NKC) nog niet zo sterk.

Maar helaas krijgen de afdelingen het steeds moeilijker, mensen die er blijkbaar verstand van hebben beweren dat dit komt doordat vogelland sterk aan het veranderen is. De als maar krimpende groep vogelliefhebbers gaat zich steeds meer specialiseren. Een afdeling heeft natuurlijk ook die specialisten, maar vaker voornamelijk leden die allerlei vogels fokken. Voor ons als NKC bestuur blijven die afdelingen de bakermat van de vogelliefhebberij. Vergelijk het met voetbal, vele mensen vinden dat een leuk spelletje, veel enthousiaste mensen spelen zelf voetbal. Lang niet allemaal in de eredivisie of de champions league, maar gewoon

Inspiratie Realisatie

Speciaalclubs

4e klasse KNVB in het 7e elftal. Het gaat precies als in de vogelliefhebberij om het plezier, de spelvreugde en het samenzijn.

Ons inziens is er binnen onze liefhebberij nog veel winst te behalen, precies als bij het voetbal, minder regelgeving en bureaucratie. Maar creativiteit, inspiratie en realisatie.

Waar komen wij vandaan?

Recentelijk kreeg ik een catalogus van de Bondsshow in 1964 onder ogen, toen was Rotterdam nog een vogelstad. Met tien afdelingen van de NBvV en de NKC, dat was toen nog een eigen bond. Deze bondsshow werd gehouden in Diergaarde Blijdorp en er waren iets meer dan 200 kleurkanaries ingeschreven waaronder 9 mozaïeken. In die vijftig jaar is er veel gebeurd. Vele mutanten hebben in de vogelliefhebberij en natuurlijk ook bij de kleurkanaries het levenslicht gezien. Soms met enige scepsis, maar vaak met groot enthousiasme onthaald. Of wij het nu wel of niet op prijs stellen, de evolutie schrijdt voort en wordt natuurlijk ook door de liefhebbers zelf beïnvloed. De liefhebbers die de COM show in Rosmalen hebben bezocht, hebben vaak met ogen vol verbazing gekeken naar de vogels in het algemeen en de kleurkanaries in het bijzonder. Er zaten geen 9 mozaïeken, maar vele honderden en soms ook nog te mooi om waar te zijn. Over inspiratie gesproken, maar ook de realisatie.

Naast onze vogels evolueren ook onze vogelorganisaties, met elkaar staan wij op een kruispunt om sturing te geven aan de juiste besluitvorming. Het NKC

Jonge vogel - bein mogno wit van Sjaak de Jong

bestuur heeft altijd het voortouw genomen om samen te werken, maar dan natuurlijk ook echt gezamenlijk samen werken zonder verborgen e.q. onderliggende agenda's. Dat moet toch mogelijk zijn! Dus onze grote ego's op zij en realisatie daarvoor in de plaats.

Waar gaan wij naar toe?

Soms is dat lastig voorspelbaar, vele organisaties werken nog met de cirkel van Demmink. Je genereert een product, zet dit in de markt, je evalueert, stelt het bij en de cirkel begint opnieuw. Een continu proces van bewegen. De Nederlandse Kleurkanarie Club doet dit op dezelfde

wijze. We komen als 1 van de jongste speciaalclubs ongeveer in de pubertijd. Wij bestaan dit jaar 12 en een half jaar en zetten intussen allerlei vogelbelevissen in de markt. In 2014 hebben wij weer de regio'shows geüpdatet en merken dat afdelingen daar zeer enthousiast over zijn.

U kunt ons tegenkomen in Schoorl, Meijel, Zwolle, Austerlitz, Breda, Maasland, Leerdam, Vlaardingen en Rotterdam.

Soms zijn dit samenwerkingsverbanden, workshops, presentaties, landelijke dagen, regio'shows of onze landelijke internationale show 'De Dutch Open'.

Gaat het dan nog om in de inhoud?

Ja! Juist om de inhoud, vaak heel laagdrempelig. Interactief alles bespreken wat de kleurkanarielifhebberij voor inspiratie kan geven. Wij laten onze vogels zien aan iedereen die daar open voor staat, zelfs bij ouderen in verpleeghuizen en bezoeken scholen om kinderen enthousiast te maken. Maar wij schuwen ook niet om meer de diepte in te gaan tijdens workshops. Zelfs niet om de laatste nieuwe kleuren Jaspis en Mogno uitgebreid te laten behandelen door Rob Kristel. Iemand met veel verstand van zaken op het gebied van de Jaspis en de Mogno neemt hij dan met de kennis van zaken van nu gewoon mee. De inspiratie krijgen wij bij de jonge vogels, de realisatie zien wij dan terug op de tentoonstellingen (zie foto's). Wij hopen in het najaar met een dubbele midden pagina foto's in 'Onze Vogels' al die mooie vogels te laten zien. ◀

De ino grijze zebraVink is één van de jongste mutaties bij de zebraVink. De mutatie krijgt pas de laatste twee á drie jaar wat meer aandacht van de noord Europese kwekers. Op dit moment is het belangrijkste dat er voldoende ino grijze zebraVinken gekweekt worden om de kleurslag ook in Nederland te behouden voor de hobby. Het grootste probleem wat te overwinnen is bij het kweken van ino grijze zebraVinken zijn de glasrode oogdoppen en het niet tonen van de verhemelte tekening bij pas uitgekomen jongen.

De ino grijze zebraVink

In dit artikel bespreken we ino mutatie bij de zebraVink. Wat is de nog korte geschiedenis, wat heeft de ino mutatie voor gevolgen voor de grijze wildkleur en wat mogen we verwachten van de ino mutatie bij de zebraVinken in de toekomst.

De geschiedenis

De Italiaanse ZebraVinken Club (IZC) maakt onderdeel uit van de Club Dell'Esotico. Regelmatig wordt in het clubblad met de naam "News" door IZC leden over de zebraVink geschreven. In Club dell'Esotico News nummer 73-2005 schrijft de bekende Italiaanse keurmeester Mamuele Piccinini een kort artikeltje over de Ino zebraVink. In dit artikel haalt hij eerder gepubliceerde informatie over de ino zebraVink aan.

Het betreft een artikel uit 1998 in Italia Ornitologia, nummer 52. De schrijver van het laatste artikel is vrijwel zeker Sergio Lucarini. Sergio Lucarini woonde in die tijd

Rome. Hij beschrijft hoe hij in 2007 bij Roberto Albini uit Rome werd uitgenodigd. Deze Roberto Albini had het genoeg om de eerste ino zebraVinken te kweken maar wist dit zelf niet. Tijdens het bezoek van Sergio Lucarini aan het Roberto Albini toonde Roberto zich een gulle gever. Sergio Lucarini bezat toen hij naar huis keerde twee ino grijze poppen. De interesse bij Roberto Albini verstomde snel. Voor het vastleggen van de verervingwijze en beschikbaar behouden van de mutatie door de jaren heen komt Sergio Lucarini de eer toe. De twee ino grijze poppen bleken zwartborst ino grijs te zijn. De zwartborst mutatie werd uitgeleend en de kweek was gericht op zuiver ino grijze zebraVinken. Door werk en verhuizingen showde de heer Lucarini de ino zebraVink maar weinig. Het leek er zelfs even op dat de mutatie weer was verdwenen in Italië. In huize Lucarini waren echter altijd ino grijze zebraVinken aanwezig. Vanaf 2007, de heer Lucarini woonde inmiddels in Fano, ontstond door pen-

sionering meer tijd voor de hobby. Het resultaat is dat op de shows in Italië weer fraaie ino grijze zebraVinken te zien zijn.

In 2003 is de Belgische zebraVink liefhebber Jos Liebens aanwezig tijdens de ZebraVinken Show van de Italiaanse ZebraVinken Club. De Show wordt gehouden in Reggio Emilia. De eerste Ino zebraVinken gaan dan mee terug richting België. De ino zebraVinken komen in het bezit van Huub Janssen uit Nederweert.

Huub Janssen kweekt dat jaar enkele jonge ino grijze poppen uit een Italiaanse ino grijze zebraVink man en een grijze pop. De gesprekken die ik met Huub voerde gingen vooral over de erfelijke bagage van deze zeer licht gekleurde zebraVinken met nauwelijks tekening. Eind 2004 kreeg ik de ino grijze poppen die Huub Janssen gekweekt had samen met de Italiaanse vogels beschikbaar voor de kweek.

De wijze van vererving

Eind 2004 was de wijze van erving van de ino grijze zebra-vink nog niet echt duidelijk voor ons. Ook het feit of het wel een mutatie betrof stond daarmee nog niet vast. Het zou een selectieve kweekvorm uit de maskerkweek kunnen zijn. Over de informatie van Sergio Lucarini beschikten wij op dat moment niet. De eerste proefpuringen die ik uitvoerde kenden dan ook twee verschillende doelen. Het eerste doel was het kweken van ino grijze zebra-vinken. Wanneer het al een nieuwe mutatie betrof dan is het belangrijk dat deze behouden blijft voor de hobby. Deze doelstelling werd in dat eerste jaar prima behaald, de vogels kweekte goed en aan jongen geen gebrek. Ook het aantal ino grijze zebra-vinken wat

beschikbaar kwam stemde hoopvol. Toch blijkt het groot krijgen van ino grijze zebra-vinken moeilijker dan gedacht. Na drie jaar kweken was mijn lijn ino grijze zebra-vinken vastgelopen en kweekte ik eigenlijk geen jongen meer. Ik was dan ook erg gelukkig dat ik in 2011, opnieuw enkele ino zebra-vinken aantrof in Italië. Het leek alsof de ino mutatie in Italië ook verdwenen was. Achteraf blijkt dat de ino zebra-vinken in Italië al die tijd in het bezit en gekweekt te zijn geweest door Sergio Lucarini.

Meer over de vererving, kleur, tekening en combinatie mogelijkheden met de Ino mutatie tref je aan in een vervolg artikel in Onze Vogels.

De Ino zebra-vink en nog veel meer

kleurslagen zijn te bewonderen tijdens de jaarlijks NZC.show. Dit jaar is de show niet in Veenendaal maar in de nieuwe Locatie in Druten. De NZC Show is van 1 t/m 4 oktober geopend voor een bezoek meer dan 2500 zebra-vinken staan daar voor u te pronken.

Active Partyworld, Klepperheide 17-1, 6651 KM Druten.

Openingstijden: donderdag 1 oktober 20.00 - 22.30 uur, vrijdag 2 en zaterdag 3 oktober 10.00 - 17.00 uur, zondag 4 oktober 10.00 u - 16.00 uur. Voor meer informatie: www.nederlandsezebra-vinkclub.nl

Dit artikel wordt volgende maand vervolgd met een beschrijving van de fotechnische aspecten. ◀

Veel speciaalclubs weten meer dan een...

Het is weer augustus en dat houdt in dat ons maandblad wederom rijklijk gevuld is met een grote weergave van wat de speciaalclubs van de NBvV allemaal te bieden hebben. Een groot scala aan vogelsoorten en idem kleuren staat elk jaar opnieuw in de picture in de special van augustus.

Steeds vaker zien we dan ook dat specialisering in een bepaalde soort of kleurslag ook meer en meer belangstelling van de liefhebber krijgt. Niet voor niets krijgen de stands van onze speciaalclubs zoveel bezoek tijdens onze bondskampioenschappen jaarlijks in Apeldoorn. En wie daar nog nooit geweest is, kan nu alvast zijn agenda en die van de partner invullen. U zult er zeker geen spijt van krijgen! Wellicht zullen velen van u niet weten dat alle speciaalclubs van de NBvV samen ook weer een vereniging vormen, namelijk de VSC ofwel "vereniging van speciaalclubs NBvV". De VSC heeft een dagelijks bestuur en de voorzitter daarvan, dhr. Piet Onderdelinden, is in die hoedanigheid lid van de bondsraad. De VSC behartigt de belangen en wensen van de speciaalclubs en communiceert via haar voorzitter in en met de bondsraad. Maar ook het omgekeerde vindt plaats, de bondsraad en/of het hoofdbestuur kunnen via de voorzitter of het bestuur van de VSC ook communiceren met die VSC, om samen te kijken hoe we onze belangen en daarmee die van de vogelliefhebbers nog meer of beter kunnen behartigen. Het is

ook al velen jaren de gewoonte dat één maal per jaar alle besturen van de speciaalclubs samen met het bestuur van de VSC en het hoofdbestuur van de NBvV in een vergadering bijeenkomen. In deze bijeenkomst wordt van gedachten gewisseld om te zien en te horen hoe het allemaal gaat bij de speciaalclubs, of er klachten of wensen zijn, waaruit vervolgens nieuwe ideeën, activiteiten of bijsturing op beleid aan verbonden kan worden. Vaak nuttige avonden met een grote wisselwerking aan informatie. En al lezende zult u zich nu misschien afvragen: "Allemaal mooi en aardig, maar wat moet ik daar mee?" Een zeer terecht vraag en als u gewoon lekker met uw eigen vogels bezig bent en u bent daar dik tevreden mee en heeft geen behoefte aan meer of diepere informatie, dan heeft u ook helemaal gelijk! Maar ook ik, als voorzitter van de NBvV, wordt nog al eens gebeld door leden met een zeer specifieke vogelvraag.

En ik schaam mij echt niet om hier voluit en eerlijk te vertellen dat ik ook niet alles weet van elke vogel die op onze aardbol rondvliegt en dat ik dan dankbaar ben dat ik de beller door kan verwijzen naar een van onze speciaalclubs. Immers, daar is wijsheid, ervaring, kennis en kunde te vinden. En wie wil, mag mij bellen, maar weet; vele speciaalclubs weten meer dan één bondsvoorzitter. Ik wens u deze maand dan ook veel leesplezier in de special van "Onze Vogels".

Henk van Hout
bondsvoorzitter

Proef met inschrijven voor Vogel 2016

Beste lezer,
Uiteraard kunnen deelnemers aan VOGEL 2016 dit jaar weer online inschrijven. De inschrijving start op 1 november a.s. en loopt tot 10 december. Er zijn echter een tweetal zaken die maken dat het verstandig is om vooraf uit te proberen of het ook dit jaar weer allemaal op rolletjes zal verlopen. Doordat er een nieuw vraagprogramma is moest de zoekfunctie helemaal herzien worden. En deze keer zullen vele leden van de ANBvV voor het eerst online in kunnen schrijven – iets wat helemaal nieuw voor hen is.

Daarom willen we in de periode van 1 t/m 30 september een keertje

goed "proefdraaien", zodat wij en alle inschrijvers even aan de veranderingen kunnen wennen. Over deze proef zullen we iedereen eind augustus informeren. We doen dat middels een speciale nieuwsbrief. Die zetten we dan op de websites van beide bonden, sturen 'm naar alle verenigingen en naar de abonnees op het nieuwsbulletin. Ook mailen we de nieuwsbrief even naar alle inschrijvers van VOGEL 2015.

Het zou fijn zijn indien u de moeite wilt nemen om even te doen alsof u vogels inschrijft. Dan kunnen wij de eventuele onvolkomenheden uit het systeem halen en op uw beurt kunt u alvast eens rustig oefenen.

Alle gegevens worden na 30 september gewist. De spelregels voor de daadwerkelijke inschrijving publiceren wij in het blad van oktober.

En voor iedereen die zich toch nog ongerust maakt of het t.z.t. allemaal wel zal lukken; maakt u zich geen zorgen! Gedurende de hele periode van de "echte" inschrijving kunt u voor hulp terecht bij de helpdesk – vijf dagen per week tijdens kantooruren te bereiken via het bondsbureau van de NBvV.

Hans van der Stroom
hoofdbonds-bureau

Inschrijving 28e Europashow 2015 te Metz (Fr)

Informatie voor liefhebbers die deel willen nemen aan de Europashow in Metz (FR).

De 28e Europashow wordt van 13 t/m 15 november a.s. in Metz - Frankrijk gehouden. De Fransen verwachten zo'n 40.000 dieren uit 28 Europese landen. De show belooft een grootse happening met vele deelnemers en bezoekers te worden. Leden van de NBvV kunnen inzenden in de categorie "Voliërevogels". Dit is uw kans om met uw vogel de kwalificatie "Europameester" of "Europees kampioen" te behalen!

De inschrijving en deelname verlopen als volgt

- Individueel inzenden is niet mogelijk, u kunt alleen inzenden via de NBvV.
- Van 1 tot 30 september staan het inschrijfformulier, het vraagprogramma en het tentoonstellingsreglement op de website van de NBvV. Inschrijfformulieren dienen uiterlijk 1 oktober op het bondsbureau binnen te zijn.

Informatie

De Europashow is een groot evenement, met vele standhouders, allerlei soorten hobbydieren en veel gezelligheid. En Metz is niet ver weg. Een bezoek aan de show kunnen wij dus zeker aanraden! De show is voor publiek geopend op:

13/11/2015	14.00 - 18.00 uur
14/11/2015	07.00 - 18.00 uur
15/11/2015	08.00 - 14.00 uur

Adres: Metz Expo, Rue de la Grange-aux-Nois, F-57070 Metz, Frankrijk

De toegang kost € 12,00 en een passe-partout voor alle dagen kost € 20,00.

- In deze periode kunt u tijdens kantooruren bij het bondsbureau terecht in geval van vragen of hulp bij uw opgave.
- Inbrengen van de vogels vindt plaats op maandag 9 november. Men kan daarvoor terecht op twee locaties, namelijk Apeldoorn en Bergen op Zoom.
- De vogels worden pas bij het inbrengen in speciale transportkooien geplaatst. Wij gebruiken voor vogels t/m de grootte van agaporniden nieuwe en moderne kunststof transportkooien, welke voldoen aan alle eisen m.b.t. dierenwelzijn, hygiëne en verzorgingsmogelijkheden (zie afbeelding). Eigen transportkooien kunnen we daarom niet accepteren.
- N.B.: ook voor vervoer naar de COM-show zullen we met ingang van januari 2016 gebruik maken van deze kooien.
- Het transportteam zal de grootste zorg betrachten bij het transport, verzorging en in-/uitkooien van de dieren. Wij vinden het belangrijk dat u een goed gevoel over de deelname heeft en zekerheid heeft dat uw dieren in goede handen zijn!
- Uitgifte van de vogels vindt plaats op maandag 16 november.

LET OP ONZE WEBSITE - DEZE GEEFT U STEEDS DE MEEST ACTUELE INFORMATIE - EN WACHT NIET TOT HET LAATSTE MOMENT MET UW OPGAVE! ☺

Zangkanaries

een hobby vol mysteries en verrassingen

Een belangrijk deel van de vogelfokkers probeert vogels te kweken die zo veel mogelijk de standardeisen benaderen, aan de hand waarvan ze tijdens een TT worden beoordeeld. De fokkers maken daarbij vooral gebruik van de erfelijke eigenschappen van de kweekparen. Indien noodzakelijk zal de kweker proberen door middel van voeding en huisvesting gewenste eigenschappen te verbeteren.

Bovenstaande is grotendeels ook van toepassing op de zangkanariekeek, maar meer dan, bijvoorbeeld, zijn collega kleurkanariekeker zal de zangkanariefokker rekening moeten houden met de omgevingsfactoren. Bij zangkanaries bepaalt het zangmilieu waarin de kanarieman opgroeit immers mede het uiteindelijke lied. In het verleden, met name gedurende de decennia na de Tweede Wereldoorlog, lag de nadruk bij het selecteren van de kweekvogels op de veronderstelde erfelijke zangeigenschappen van de fokparen. De invloed van het zangmilieu werd als van ondergeschikt belang beschouwd. Mede op grond van de resultaten van weten-

schappelijk onderzoek werd in de jaren '80 van de vorige eeuw het belang van voorzang herontdekt. Sommige fokkers stelden, met verwijzing naar de onderzoeksresultaten, dat vooral de voorzang het kanarielied bepaalde. Inmiddels zijn de meeste zangkanariefokkers de mening toegedaan dat het zangmilieu waarin de jonge kanarieman opgroeit van groot belang is voor wat en hoe hij uiteindelijk gaat zingen, maar genetisch overgedragen eigenschappen hierbij wel degelijk van invloed zijn. Het voortdurend zoeken naar de juiste balans tussen erfelijkheid en omgevingsfactoren maakt het kweken van zangkanaries niet alleen uniek in de avicultuur, maar confron-

teert de kwekers ook met problemen die in andere takken van onze liefhebber niet of nauwelijks aan de orde zijn.

Het mysterie van de poppen

De zangeigenschappen van de man zijn voor de zangkanariekeker duidelijk waarneembaar en hij zal bij het selecteren van de kweekmannen hiermee terdege rekening houden. Maar op grond waarvan selecteert hij de poppen? Hij kan zich niet baseren op de zang van de pop en moet dus andere selectiecriteria hanteren, zoals de relatie tussen de pop en de man waarvan hij de zangcapaciteiten kent. Van de zusjes van de meesterzanger wordt verondersteld dat ze dezelfde eigenschappen doorgeven

Speciaalclubs

Oppericht 4 april 1985

len wat de vader van een mooie nakomeling is, maar de moeder is minder prominent in beeld. Of het terecht is om de in de poppen vastgelegde zangeigenschappen als een tweederangs factor in de zangkanariëkweek te beschouwen waag ik te betwijfelen.

De vogel heeft de regie

Kwekers willen het liefst volledige controle hebben over hun fokresultaten. De zangkanariëfokker zal zich echter neer moeten leggen bij het gegeven dat uiteindelijk niet hij, maar de vogel bepaalt wat en hoe hij zal zingen. Het is voor een zangkanariëkweker ieder jaar weer een verassing hoe de jonge mannen eind december, wanneer ze hun lied hebben vervolmaakt, zullen zingen. Dat je als fokker je hebt neer te leggen bij de keuzes van de kanariëman is voor sommigen wellicht frustrerend, voor anderen juist een van de charmes van het kweken van zangkanarië.

Kwekers die vanaf de geboorte kanarië voortdurend confronteerden met dezelfde cd met opnamen van kanariëzang hebben ontdekt dat in het najaar niet iedere mankanarië die in dat zangmilieu is opgegroeid hetzelfde lied, nl. dat van de cd, zong. Jonge mannen pikken uit de voorzang wat van hun gading is en maken ieder een eigen lied. We veronderstellen dat bij het selecteren van wat de kanariëman wel en wat hij niet opneemt in z'n uiteindelijke lied erfelijke factoren een belangrijke rol spelen. De vogel moet namelijk wel over de aanleg beschikken om te imiteren wat hem wordt voorgesongen. De aanleg lijkt voornamelijk door erfelijke factoren bepaald. De uitdaging waar de zangkanariëkwe-

ker voor staat is niet gering. Hij moet uit fokparen, waarvan hij voor een belangrijk deel niet weet wat de erfelijke zangeigenschappen zijn, jongen mannen kweken die over de aanleg beschikken om met behulp van het door de fokker samengestelde zangmilieu een lied te componeren dat op wedstrijden door de keurmeester met meer dan 140 punten wordt beloond. Over welke aanleg de jonge mannen beschikken en welke keuzes zij hebben gemaakt blijken pas wanneer het lied z'n voltooiing nadert en is ieder jaar weer een rijke variatie aan composities en een verrassing voor de fokker. Het kweken van zangkanarië is om bovengenoemde redenen met diverse mysteries omgeven en veel minder wetenschappelijk dan, bijvoorbeeld, het kweken van kleurkanarië. Voor wie niet hang is de regie aan de vogel over te laten en zich ieder jaar weer wil laten verassen is het kweken van zangkanarië wellicht een uitdaging om eens serieus in overweging te nemen.

Speciaalclub Zang NZHU

Fokkers van zangkanarië wonen over het algemeen verspreid over Nederland. Het lidmaatschap van de Speciaalclub Zang NZHU schept de mogelijkheid om met andere kwekers van waterslagers, harzers of timbrado's in contact te komen. De activiteiten concentreren zich in het najaar met speciale afuisterbijeenkomsten en rond Kerst de jaarlijkse wedstrijd. Verder wordt een Contactblad uitgegeven. Meer informatie over deze boeiende hobby en de speciaalclub is te vinden op de website van de vereniging: www.zangkanarië.nl. ◀

als broerlief. Dat blijkt niet altijd zo te zijn. Zoals broers van de meesterzanger kwalitatief niet hetzelfde niveau hebben bereikt bestaan er tussen de zussen ook verschillen. Dat wordt overduidelijk wanneer een man aan een of meerdere zusjes wordt gekoppeld en de kwaliteit van de jonge mannen per fokpaar blijkt te verschillen. Het selecteren van de juiste poppen is voor de zangkanariëkweker, wat betreft de erfelijke zangeigenschappen, een sprong in het ongewisse.

Ik krijg wel eens de indruk dat voor het samenstellen van een kweekpaar zangkanariëkwekers meer oog hebben voor de man dan voor de pop. Kwekers weten namelijk vaak haarfijn te vertel-

Speciaalclub Afrikaanse Prachtvinken

Deze keer hebben wij een artikel van een van onze leden over een vogeltje dat helaas niet meer veel voorkomt in ons vogelbestand. Het gaat om de teugelastrilde. Een Afrikaanse prachtvink die ook tot de zangvogeltjes behoort.

Alle eigenschappen van de prachtvinken heeft hij ook en dan denk ik aan nestbouw, witte eitjes, veel levend voer, zeker de eerste week tot tien dagen. Hij is nauw verwant aan de meer bekende St. Helenafazantjes en de Napoleonnetjes. Qua streeptekening zit hij tussen de laatstgenoemde vogels. Erg bijzonder om te zien is

hij niet maar als levendig vogeltje is hij een welkome aanvulling in een goed beplante volière met andere Afrikaantjes. Opgepast moet worden met de St Helenafazant want in het verleden is gebleken dat deze laatstgenoemde het niet zo nauw neemt met het vrouwelijk geslacht van andere soorten zoals de teugelastrilde.

De teugelastrilde is zoals gezegd een klein vogeltje met een lengte van ongeveer 11 cm. Het popje is wat fletser dan het mannetje. Ze zijn overwegend bruin van kleur met een rode teugel, bovendekveertjes en schouder. In het wild komen zij en andere ondersoorten voor in verschillende Afrikaanse landen. Zij leven daar voornamelijk op savannes waar zij droge zaden eten. Erg kieskeurig zijn zij niet, zolang er maar water in de buurt is.

Als speciaalclub van Afrikaanse prachtvinken zijn wij blij met onderstaand artikel en wij hopen dat dit navolging vindt bij andere leden en vogelliefhebbers. Ik zou zeggen: geniet van het verhaal van Eef Willemsen.

Mijn kweek met de teugelastrildes

Na jaren met Australische parkieten te hebben gekweekt, ben ik ongeveer 8 jaar geleden overgestapt naar mijn oude liefde "de kleine tropen". Vele soorten hebben hier het levenslicht gezien, nog nooit waren daar de teugelastrildes bij.

Op de februarimarkt in de IJsselhallen te Zwolle had ik het geluk om twee paar te kunnen kopen. Na wat informatie ingewonnen te hebben, o.a. op de site

van de Afrikaanse prachtvinken club, heb ik besloten de twee koppels samen onder te brengen in het nachthok van de grote volière. Het nachthok heeft een afmeting van 2,5 meter x 2,5 meter en de afmetingen van de volière zijn 3,5 meter breed x 9 meter lang en 2,40 meter hoog. In het nachthok heb ik geen verwarming, in de wintermaanden gaan de vogels in huis waar de temperatuur rond de 10 graden is. De medebewoners zijn vuurvinken, blauwfazantjes, blauwkop blauwfazantjes, blauwgrijze roodstaartjes, goudbuikjes, melba- en elfenastrildes.

Vanwege de temperatuur kunnen de vogels in de winter niet in de buiten-volière komen. De volière is rijkelijk beplant met coniferen, buxus, bamboe, vlinderstruiken, vlier, rozen, lavendel en wat klein spul. Voor het water is er een watervalletje aanwezig. Op 4 m² na is de hele volière overdekt.

Kweek

Ik heb het nachthok op 10 mei opengezet, zoals ik dat meestal doe. Zo rond de ijsheiligen, ondanks dat de maand april, voor wat betreft het weer, heel

mooi was. De vogels gingen al snel naar buiten de volière in. Door de hele volière en in het nachthok hangen allerlei nestkastjes en korfjes, blokjes en mandjes, een spreuwenpot.

Na enkele weken zag ik, dat in deze spreuwenpot een koppel van de teugelastrildes zat te broeden. Toen ik dat ontdekte, door oog in oog te staan met moeder teugel, ben ik de pot elke keer als ik even in de volière was, snel voorbij gelopen. Dus helemaal geen controle gedaan. Dat kon trouwens ook niet eens, want de pot zit vast aan de wand en je kunt er niet of nauwelijks in kijken.

Na enige tijd vond ik op de grond vlakbij het nest in de spreuwenpot een vogellijkje met volgroeide vleugeltjes. Ik zei tegen mijn vrouw, helaas geen jonge teugels deze ronde. Maar enkele dagen later ontdekte ik in het groen toch 2 jonge teugels en deze heb ik gelukkig nog kunnen ringen. De volgende dag zag ik er nog 3 op stok zitten, ook deze heb ik gevangen omdat ze geen ring om hadden. Gelukkig kon ik ook deze nog net ringen, met ringmaat 2,5.

Toen had ik er dus 5 uit één nest. Ze zijn uitgevlogen op 10 juli. Precies één week later zag ik wederom jongen die stuntelig vlogen. Ik heb er weer 5 uitgevangen en geringd en ook dit waren teugelastrildes. Dus beide koppels leverden mij 10 jonge teugels op. Het nest van het tweede koppel heb ik nooit kunnen vinden.

Voer

Als voer geef ik een zaadmengeling van Vogro van De Groot uit 's Heerenbroek, gemengd met Van Himbergen nr 4. De verhouding is 3-1 en op 20 kilo 1 kilo onkruidzaad. Ook het eivoerpremium is van Vogro. Hier doorheen doe ik best wel veel diepvries pinkies en diepvries buffalowormen. Uiteraard ook grit, maagkiesel en trossierst. ◀

Een Speciaalclub zonder tentoonstelling?

“Dat kan toch niet!” zullen vele enthousiaste vogelliefhebbers denken. De Speciaalclub Insecten en Vruchtenetende Vogels heeft inderdaad geen tentoonstelling, maar... Wat wij als Speciaalclub zijnde wel hebben is een spectaculaire Clubshow. Middels dit artikel willen we U als lezer laten “zien” wat er allemaal nodig is om ons jaarlijkse uithangbord in goede banen te leiden en een beeld te schetsen hoe het eindresultaat eruit ziet.

Geen keuring

Het verschil tussen onze Clubshow en de meeste tentoonstellingen is dat de vogels bij ons niet gekeurd worden. Wij hebben dus geen wedstrijdement. Ook streven wij ernaar om een soort maar in 1 vitrine of voliëre te showen. Op deze manier hebben wij een prachtige verscheidenheid aan soorten, waarvan het merendeel vaak niet alledaagse soorten zijn. Zo hebben wij al verschillende soorten toekans kunnen showen, maar ook tangara's, buulbuuls, honingzuigers en gaailijsters.

Wat houdt de Clubshow in?

Onze Clubshow is zoals het woord al zegt een show van onze Speciaalclub. De bedoeling is om zoveel mogelijk verschillende soorten insecten- en vruchtenetende vogels te showen in een vitrine of voliëre die zo natuurgetrouw is ingericht. Deze worden ingericht aan de hand van het gebied waar de vogels van origine voorkomen. Zo krijgen baardmannetjes een vitrine aangekleed met riet, bijeneters een voliëre waar zij mooi in vlucht te zien zijn, Braziliaanse rallen krijgen een vijvertje en baardvogels stronken hout die zij kapot kunnen hakken met hun snavels.

De opbouw

Onze Clubshow wordt altijd eind oktober gehouden in 't Vrijthof in Oirschot. De voorbereiding begint uiteraard al

vele maanden eerder. Als Speciaalclub hebben wij een Clubshowcommissie, die bestaat uit bestuursleden en leden die zich bezig houden met alle zaken rondom de tweedaagse Clubshow. In juni komt de Clubshowcommissie al bij elkaar om te bepalen hoe we de vitrines en voliëres gaan neerzetten. Vanaf september kunnen de leden hun “Eigen Fok” vogels inschrijven. Voor elke soort schrijven wij dan een biotoopbeschrijving. Op de zondag voor de Clubshow (een week eerder dus) beginnen wij met een groep vrijwilligers de zaal dan om te toveren tot onze trots. De eerste dag worden de vitrines en voliëres geplaatst en een beschrijving van de biotoop wordt bij de juiste vitrine of voliëre gelegd. De dagen daarop is iedereen druk bezig met het inrichten hiervan. Zagen, vast schroeven van takken, bekleden van de bodem, installeren van watervalletjes. Alles wordt netjes afgewerkt met mos zodat er nauwelijks te zien is hoe het bevestigd is. Dit is een lastige taak omdat we willen dat de vogels uiteraard goed en mooi te zien zijn, maar ook rustig kunnen zitten en goed bij het voer kunnen. Het dierenwelzijn staat bij ons op nummer 1 en dit mag dan ook niet in het gedrang komen. Op de vrijdag worden de laatste puntjes op de i gezet en 's middags komen de leden dan de ingeschreven vogels brengen. De vogels kunnen dan mooi tot rust komen en hebben alle tijd om de voer- en water-

bakken te vinden. Al jaren hebben wij een vaste groep die dit tot een ware kunst heeft verheven. Elk jaar overtreffen zij zichzelf en de complimenten op de dagen zelf zijn dan ook altijd fijn om te horen. Zonder deze geweldige groep zal de Clubshow niet mogelijk zijn!

Het voeren

De meeste vogelsoorten binnen onze Speciaalclub vragen ook meer aandacht betreffende het voer dan op een gemiddelde tentoonstelling. Zo krijgen de meeste vogels tijdens hun verblijf vers fruit, universeelvoer, pellets, levend voer, maar vaak zijn er ook nectaretende soorten (zoals honingzuigers en lories) en vleesetende soorten (zoals neushoornvogels en scharrelaars) te bewonderen. Ook voor deze soorten zorgen we dat de juiste voeding aanwezig is. Voor elke soort vogel wordt er dus een gepast dieet voorgeschoteld. Een van de bestuursleden is op de Clubshowdagen vroeg aanwezig om het fruit te snijden en de vogels te voorzien van de juiste voeding en vers water. Na afloop wordt alles nogmaals nagelopen en waar nodig aangevuld.

De Showdagen

De showdagen zijn altijd op zaterdag en zondag. Voor de opening om 10:00 uur staan er altijd al fanatieke vogelliefhebbers te trappelen om naar binnen te mogen. Als we de deuren

Speciaalclubs

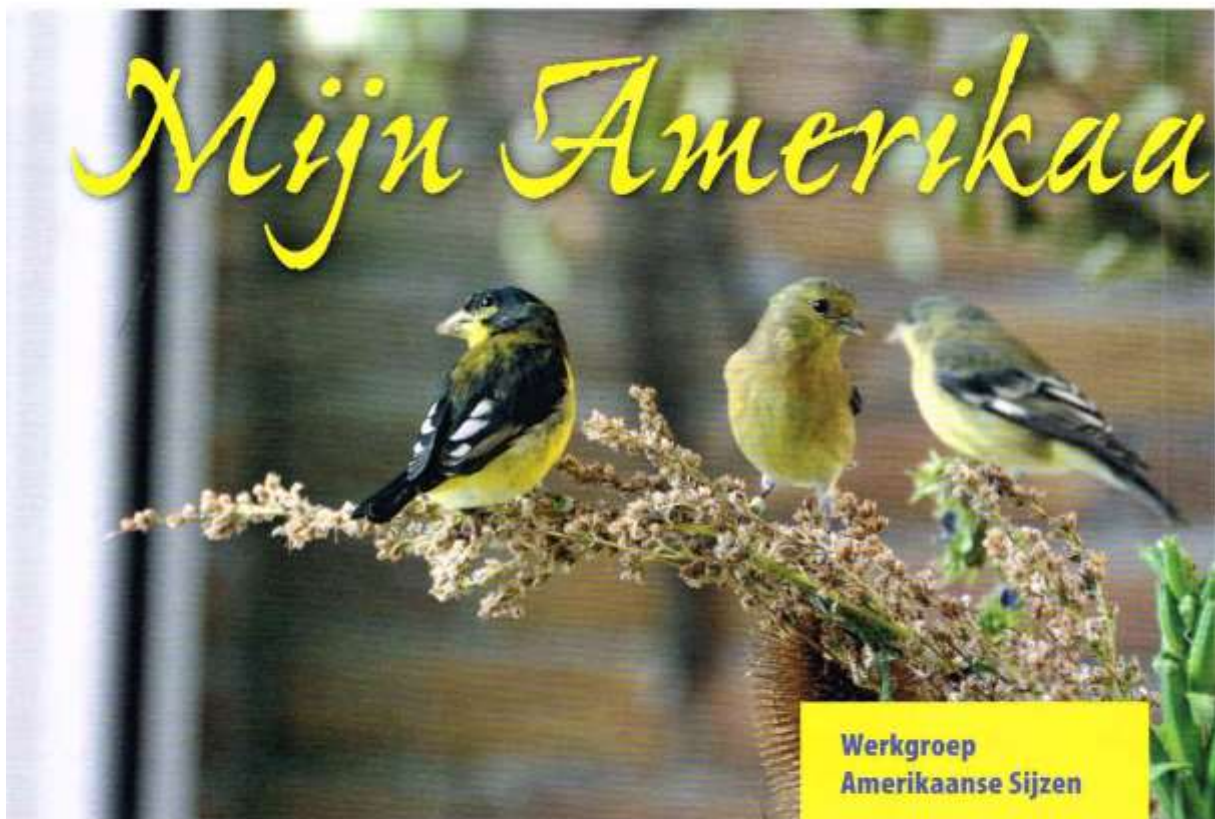

Goudkapliskaal (*Laniarius barbarus*)
foto: Roger van der Velden

dan open doen stromen de mensen de zaal binnen. De Clubshow is natuurlijk een perfecte ontmoetingsplaats voor liefhebbers, maar ook horen we veel bezoekers die ons voor het eerst een bezoek brengen en razend enthousiast zijn over de opzet, aankleding en prachtige vogels die wij showen. Elk jaar zijn er wel weer soorten te zien die wij niet eerder hebben kunnen laten zien. Zo hadden wij 2 jaar terug een primeur met een Eigen Fok Grijsje Bananeneter (*Crinifer africanus*) en afgelopen jaar waren er bijvoorbeeld Courtoisi gaailijsters (*Dryonastes courtoisi*) te zien. Deze soort komt voor in China en wordt met uitsterven bedreigd. In het wild leven er helaas nog maar zo'n 200... Inmiddels hebben wij meerdere leden die succesvol zijn met deze prachtige vogel. Op deze manier willen wij ook zeker laten zien dat het houden van vogels erg belangrijk is voor het behoud van sommige soorten vogels en dat wij niet zomaar "een clubje" zijn die vogels in een hokje stopt. Onze Clubshow is dus belangrijk voor onze leden, maar ook voor de hele beeldvorming van de vogelhobby. Onze hobby staat op het moment natuurlijk erg onder druk door nieuwe wetgevingen. Zien we U ook op 24 en 25 oktober? Alle informatie komt u vinden op www.vogelspeciaalclub.nl.

Kastanjerug tangara
(*Tangara preciosa*)
foto: Rick van Groningen

Zo ver ik weet, heb ik mijn hele leven al vogels. Ook als kind zijnde bij mijn moeder thuis. Het begon met een konijn, een duif en toen en kauw en zo zijn er tal van vogels de revue gepasseerd. Ik kweekte veel kapoetsen- en Yarrelsijzen. Dat ging mij goed af. Ik wilde echter meer bijzondere sijen in mijn bezit hebben. En dit werden de Columbia- en groenrug sijen. De Columbia sijen heb ik gekocht in Duitsland en in België.

Mijn groenrug sijen komen uit Denemarken. Op deze manier mag je toch verwachten dat de vogels onverwacht aan elkaar zijn. Deze gedachte bleek juist te zijn. Ik had de vogels in twee vluchten gedaan, (afm. 80x100x150) zodat ik de vogels goed kon observeren. Want dat vind ik heel belangrijk. De mannen bij de mannen en de poppen bij de poppen. Elke vogel voorzien van een twee-kleuren-ring, die allemaal verschillend zijn. Zo vang ik nooit de verkeerde vogel die ik daar

weg wil hebben en herken de vogel dus aan zijn/haar ring.

Huisvesting

Na verloop van jaren, heb ik de hoel goed voor elkaar. Een bovenverdieping met dakkapel op het zuiden. Dus volop de zon. Tl-verlichting met automatische dimmer en broedkooien van een goed merk (80x50x40). Voorfronten wit gemoffeld, lades en morsgoten in kleur en in iedere kooi een sepia. Hier boor ik een gat in en schuif het om de

Werkgroep Amerikaanse Sijen

De Werkgroep Amerikaanse Sijen bestaat in 2012 tien jaar. De werkgroep behartigt de belangen van kwekers van Amerikaanse sijen. Onder de Amerikaanse sijen vallen 18 soorten en nog eens 25 ondersoorten.

Welke soorten dat zijn kunt u zien op onze website: www.werkgroepamerikaansesijen.com

stok en schuif deze vervolgens tegen de achterkant van de kooi. Ook een bakje mineraal en grit.

Nestgelegenheid

In iedere kooi hang ik een Harzer kanarie kooitje. Deze heb ik met een spuitbus donker groen gespoten. Aan de andere kant van het kooitje hangt een nestkorfje. Dit hangt aan het voorfront, want ik heb de ervaring dat sijen toch kiezen voor een lichte plaats.

we rijzen

Bodembedekking

Bij ons in Egmond is er zand aan overvloed. Altijd duinzand met vele mineralen, hele fijne schelpjes. Ik heb altijd een metselkuip met droog duinzand in voorraad. Eens per twee weken zuig ik voer- en strontrestjes op en vul de lades weer aan met schoon zand. Ook onder en achter de lades maak ik alles goed schoon. Ik houd van schoon en netjes. Resultaat is dan ook een keurig aanzicht en nooit last van bijvoorbeeld bloedluis.

Nestmateriaal

Dat moet je uitproberen. Ik heb drie soorten en dit is allemaal te koop in de handel. Ik doe van alles wat in een korfje en hang dit aan de buitenkant van de kooi / vlucht. Vervolgens druk ik er een bolletje witte watten tussen. Dit is vaak het eerste waar de vogels aan beginnen te trekken en is een lust voor het oog.

Voeren

Van alles geprobeerd. Ook qua prijsklassen, maar voor mij is Bladner A1 toch het beste voer. Ik geef iedere dag vers water en voer. Ruim een Aves-schepje per vogel. Zo geef ik nooit te veel, maar zeker ook niet te kort. Daarnaast in een klein balje een schepje eivoer gemengd met kiemzaad en groenvoer. Voor eivoer gebruik ik Orluse, 1 pak kanarie + 1 pak wildzang. Ik meng het en bewaar het in een voorraad bus. Zo heb ik mooi droog eivoer voor mijn sijnen.

Nestelen

Ik doe zelf in iedere nesthouder een nestje met nestmateriaal. Dus ik vorm zelf alvast een nestje en dat werkt goed. Zijn de vogels gezond dan zie je al snel witte watten op de grond en meer nestmateriaal in het nest. Maar niet zelden wordt het afgebroken en gaan ze verder met ander nestmateriaal. Wanneer er een mooi kommetje gemaakt is dan is

Speciaalclubs

het nest klaar en is er al veel gewonnen. Zo ook een bakje mineraal. Ook maagkiesel mag hier niet ontbreken. Wanneer de pop haar eerste eitje legt, dan haal ik dit weg en leg er een kunstetje voor terug. En zo verder tot zij haar 4e eitje heeft gelegd. Dan leg ik al haar echte eitjes weer terug. Dit heeft twee voordelen: Als de man het eitje uit het nest kiept, dan is het maar een kunstje en kun je de nodige maatregelen nemen aangaande de man. Het tweede voordeel is dat de jongen gelijk uit komen. Wanneer het broeden begonnen is, blijf ik de vogels goed observeren. Blijft de man rustig en voert hij de pop op het nest, dan gaat het goed. Blijf de man achter de pop aanjagen dan schijf ik een "schuifje" van gaas tussen beiden. Of bijvoorbeeld een TT-kooi in de vlucht waar ik de man in plaats. Na 3 dagen broeden kun je met een geofend oog zien of de eitjes bevrucht zijn, maar na 5 dagen kun je het zeker zien.

Zijn meerdere eitjes bevrucht dan kan de dag niet meer stuk. Blijf dan vooral doen wat je altijd al deed en ga niet extra voeren, want dan wordt de man te fel en hitsig, met alle nare gevolgen van dien. Wanneer de eitje onbevrucht zijn, dan laat ik de pop haar tijd uitdienen, net als in de natuur. Het is uithuilen en de vogels zullen opnieuw moeten beginnen. Maar gelukkig voor de kweker is er een excuus. Het weer, de luchtdruk??, maar ik zoek het toch maar bij mezelf. Misschien zijn de vogels te oud, of juist te jong. Of de vogels passen toch niet zo goed bij elkaar. Heb je een goed stel en zijn de jongen uitgekomen dan ga ik als volgt te werk. Meerdere keren voeren. En 3 keer per dag hetzij een takje muur, wat kiemzaad of eivoer. Alles met mate. Ik heb de ervaring dat de pop vaker van het nest gaat en daardoor ook vaker voert. Na 5-6 dagen worden de vogels geringd. Bovendien wordt de toen nog driftige man herenigd met zijn vrouw. <

tekst: Jan de Kleik
foto's: J. Hakvoort

Zwartkop

Roodkop

De Gouldamadine

De gouldamadine behoort tot de familie van de Estrildidae, samen met nog 18 andere Australische vinkachtigen. De gouldamadine is polymorf, wat zoveel wil zeggen als dat er in de natuur verschillende soorten voorkomen die een onderling broedcontact met elkaar onderhouden, zonder dat er sprake van is dat de verschillende soorten verloren gaan.

Bij de gouldamadines komen in de vrije natuur drie verschillende kopkleuren voor: de zwartkop, de roodkop en de oranjekop. Ze vererven ten opzichte van elkaar op een bepaalde manier en er ontstaan geen tussenvormen. Naast het feit dat het een polymorfe soort is, zijn er ook dimorfismische kenmerken, waardoor er duidelijke verschillen te zien zijn tussen man en pop.

Huisvesting

Een goede huisvesting voor je gouldamadines is zeer belangrijk. Er zijn meerdere mogelijkheden voor de huis-

vesting. De volière is natuurlijk een mooie plek om uw gouldamadines te houden. Ze hebben de ruimte om te vliegen, misschien samen te leven met andere vogels en vooral tijdens een mooie zomeravond kun je lekker genieten van de rondvliegende vogels in je volière. Maar je moet wel op enkele dingen letten als je gouldamadines gaat houden in een volière. Voorkom tocht in de volière. Zorg voor genoeg takken of andere planten waar de vogel op kan zitten of zich kan verbergen. Vooral als de zomer voorbij is, gaat de temperatuur een belangrijke rol spelen.

Vogel

copy

Speciaalclubs

Oranjekop

Het is belangrijk dat de vogels over een vorstvrij nachthok beschikken.

Beste resultaat

Veel kwekers van gouldamadines kweken in broedkooien, wat vooral bij de mutatiekweek noodzakelijk is om precies de afstamming te weten van de jonge gouldamadines. Maar ook bij het opbouwen van een goede stam is het noodzakelijk om de juiste afstamming van de jonge vogels te weten. Om de juiste afstamming te weten wordt er per koppel in broedkooien gekweekt of in kleine vluchtjes met minimaal drie paartjes gekweekt.

De ervaring heeft geleerd dat over het algemeen de gouldamadines die per drie koppels in vluchtjes worden gehouden de beste kweekresultaten geven, vooral als ze dan zelf hun partner mogen en kunnen kiezen.

Inrichting

Voor het inrichten van een vogelverblijf voor gouldamadines, dienen enkele regels in acht genomen moeten worden. De kooi of vluchtjes waarin de gouldamadines moeten vertoeven, zal voor de vogels altijd een beperkte vliegruimte zijn. Daarom dient de liefhebber er

naar te streven de verblijfplaats tot een voor de gouldamadines zo ideaal mogelijke behuizing te maken. de lengte van een kweekkooi van 80 cm waarbij de zitstokken aan de uiterste zijden zijn aangebracht, biedt de gouldamadine voldoende ruimte om te kunnen vliegen. Zorg ook voor een goede ventilatie van het vogelverblijf waarbij een ionisator een goed hulpmiddel is om de lucht in goede conditie te houden. De verlichting speelt ook een belangrijke rol bij het houden van gouldamadines, vooral als er wordt gekweekt in ruimtes waarin geen direct zonlicht valt.

Tenslotte

Op de Nationale Gouldamadine Tentoonstelling In Elst(Gld) welke gehouden wordt van 8 t/m 10 oktober 2015 zijn naast de wildkleur ook de overige kleurslagen te bewonderen, zoals o.a. de witborsten, blauwen, gelen, pastellen en overgoten vogels.

Meer weten

Wilt u meer weten over de gouldamadine neem dan contact. e-mail: secretariaat@sngn.nl Of neem een kijkje op onze website: www.sngn.nl ◀

Australische Pr & Papegaai Am

De speciaalclub Australische Prachtvinken & Papegaai Amadines is een vereniging waarin een hele grote groep vogels in is vertegenwoordigd. Uitgezonderd de zebra vinken en Gould Amadines vallen alle Australische prachtvinken en papegaai amadine soorten onder de speciaalclub.

Het streven is om via het clubblad de leden zo veel en goed mogelijk informatie over de diverse vogelsoorten te verstrekken. Naast het clubblad organiseert de speciaalclub diverse regiodagen, 5 regiotentoonstellingen en een eendaagse landelijke tentoonstelling, in 2015 op 12 december. Data en tijden zijn te vinden op de website www.prachtvinken.nl onder het kopje agenda.

De speciaalclub stelt de lezers van dit blad onderstaand een van haar mooiste soorten voor:

Geschilderde Astrilde (Emblema Picta) **ALGEMEEN**

De geschilderde astrilde, in de volksmond ook wel de Emblema Picta genoemd, is misschien wel één van de mooiste getekende vogels die vallen onder de Australische Prachtvinken. De geschilderde astrilde hoort voor het kleine formaat van een minimaal 11 cm, als relatief kleine vogel een forse indruk te geven in de vorm van een "druk" vogeltje. Het formaat behoort in goede verhouding te staan tot het model. Tegenwoordig is er ook een mutatie bij de Emblema Picta, namelijk de oranje-avel. Hoewel deze mutatie nog niet vaak te zien is zijn de onderdelen die bij de wildkleur scharlakenrood zijn, dan oranjegeel gekleurd

zijn. Van andere ondersoorten is niet veel bekend, maar in de natuur en hun leefgebied zou dit best eens kunnen. De Emblema Picta's zijn zeer vreedzaam ook tegenover andere soorten en bijzonder monogaam. Een eenmaal gevormd paartje blijft zo lang als mogelijk bij elkaar. Deze paarvorming vindt soms al plaats voordat de vogels volwassen zijn. Opvallend is dat de vogels vaak op de grond slapen, vaak in een gevormd kuiltje. Het is daarom belangrijk dat ze in gevangenschap voldoende beplanting om zich heen hebben als beschutting. In de vrije natuur in Australië komen in hun leef en broedgebied extreme temperaturen voor. Dit kan variëren van temperaturen onder 0° Celsius op het laagste en tot 45° op het hoogste punt. De vogels kunnen dit goed hebben mits het maar geen natte omstandigheden zijn.

DE KLEURTEKENING

De man en pop zijn goed te onderscheiden en zijn als volgt gekleurd:
Kop, keel en nek:
Voorhoofd, teugel en oogstreek, kin en keel (maskertekening) zijn diep scharlakenrood gekleurd. De pop is hier bruin, gelijk de nek. Bovenkant, achterkant kop, nek en wangen zijn egaal bruin.
Bug- en vleugeltekening: Mantel, rug

en vleugeldekveren zijn egaal bruin. De vleugeldekveren tonen een minimale hamertekening. Vleugelpennen zijn tevens egaal bruin, maar iets donkerder dan de rug. Borst en flanken zijn intens zwart, voorzien van witte stiptekening wat kenmerkend aan de vogel is. De pop heeft zwartbruine flanken. Buik, aars en onderstaartdekveren zijn zwart. De pop is hier zwartbruin.
Buijtekening is scharlakenrood. Bij de pop wat minder uitgebreid. Stuit en bovenstaartdekveren zijn helder scharlakenrood van kleur. De staart heeft een

achttrinken adines

kleine V-vorm en is bij zowel de man als pop aan de onderkant zwartbruin van kleur met een rode buitenvlag. De ogen zijn meestal donkerbruin, een lichtere oogkleur komt soms ook voor en is keurtechnisch toegestaan. Rondom de ogen is een wat lichtere ring van washuid aanwezig. De snavel is relatief lang en scherp, waarbij de bovensnavel zwart is met midden op een rode lengtestreep welke uitloopt in een rode snavelpunt. De ondersnavel is rood van kleur en is aan de snavelbasis kleurloos. Poten en nagels zijn hoornkleurig met oranje waas.

LEEFGEBIED

De vogel komt voor in het Noord-Noordwestelijk deel van Australië, Queensland en een groot deel van de Australische woestijn. Dit leefgebied is bijna een kwart van heel Australië. Ze leven buiten de broedperiode in kleine vaste groepen in de duinen en op rotsachtige hellingen, daar waar foerageerplaatsen met water in de nabijheid zijn. De vogels worden veelal op de grond aangetroffen, waar ze zich met kleine sprongetjes voortbewegen.

VOEDING

Hun voedsel bestaat hoofdzakelijk uit graszaden, geel en wit milletzaad en platzaad, ongeveer 50% van de voeding bestaat uit zaden. Aan de vorm van de snavel is te zien dat de geschilderde astrilde ook ander voer tot zich neemt. Het andere gedeelte van de voeding bestaat dan ook uit groenvoer als appel, sinaasappel, komkommer,

andijvie en andere groentesoorten waar caroteen in zit. Daarnaast leven ze van spinnetjes, vliegjes en andere kruipende insecten.

In gevangenschap zijn de Buffalo wormen en pinky maden een goede oplossing. Meelwormen worden eigenlijk niet gegeven omdat dan de vogels te veel broeddrijf krijgen waardoor nesten worden verlaten en er geen broedresultaat wordt behaald. Een bakje met rijp fruit waar vliegjes uit vandaan vliegen werkt ook heel goed. Ook mag in gevangenschap een goed eivoer, een beetje koolvis, een beetje couscous, wat houtskool, oestergriet en vooral een badmogelijkheid niet ontbreken.

DE KWEEK

Het mannetje voert balts op de grond uit, hij zingt met opgezette kop en buikveren en draait met zijn kopje heen en weer. Soms vliegt hij omhoog en keert dan terug op dezelfde plaats, waarna de balts voortgezet wordt tot de paring volgt.

Er wordt een nestje door beide ouders gemaakt wat een bolvormige structuur heeft, ongeveer 12 cm. in diameter zonder tunnelingang laag bij de bodem. Soms in een dichte struik, maar soms ook bijna op de grond, vooral bij vulkanische rotsen die warmte en schors behouden. Ze maken het nest als een muur van takken, schors, wortels, gras halmen en stengels van planten, en bekleden de binnenwand met dierenharen en zachte veren. In de meeste gevallen neemt het mannetje hierin het voortouw.

Speciaalclubs

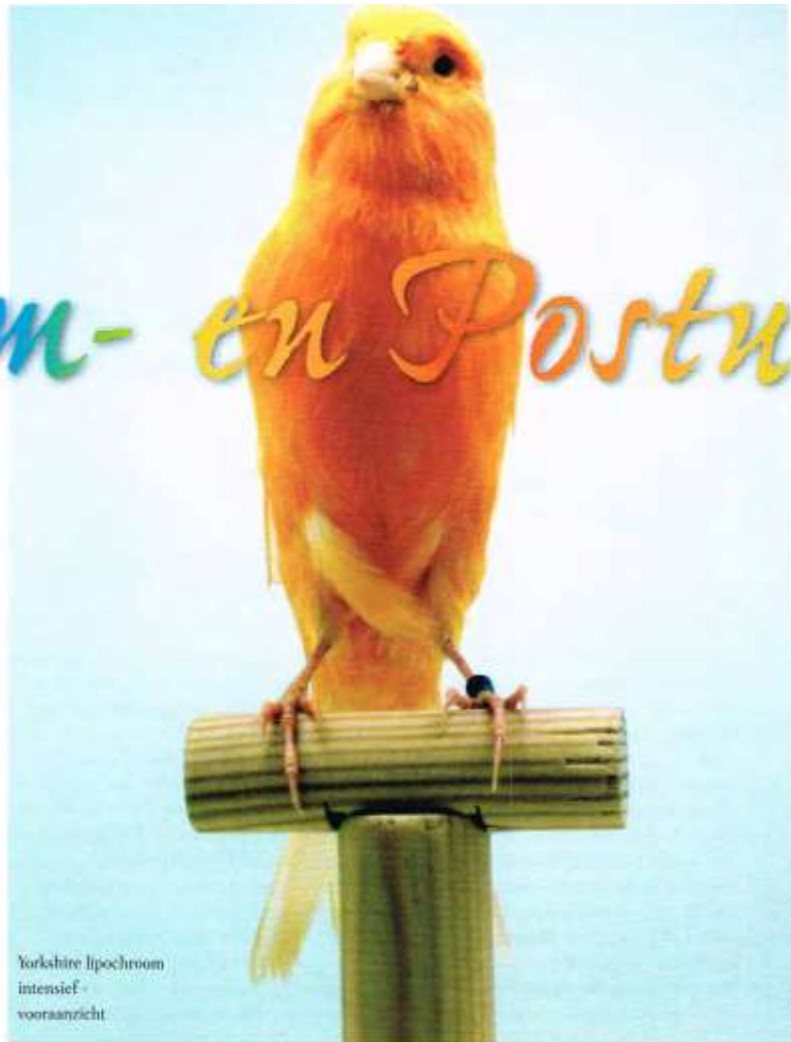
Het legsel bestaat meestal uit 4 à 5 eitjes, die afwisselend worden bebroed door man en pop gedurende 15 dagen, en pas vanaf het 3de ei. De jongen klijpen uit, hierna gaan de ouders op zoek naar insecten en halfrijpe zaden. De jongen hebben net als veel Australische soorten ook fluorescerende tekening in de bek en verblijven ongeveer 3 weken in het nest, hierna vliegen ze uit en worden nog eens 2 weken bijgevoerd. Op 3 maanden beginnen bij de mannetjes de rode kopveertjes door te komen en op 6 maanden zijn ze volledig op kleur. Binnen de broedperiode leven ze paarsgewijs en buiten de broedperiode in kleine groepjes. In gevangenschap worden de jongen geringd tussen de 8 en 10 dagen met ringmaat 2,5 mm. Na 20 dagen vliegen ze uit en worden dan nog ongeveer 25 dagen gevoerd totdat ze op zichzelf kunnen.

EIGENSCHAPPEN

De geschilderde astrilde is in gevangenschap een zeer moeilijk te kweken vogelsoort als het om natuurbroed gaat. Ze zijn achterdochtig en schuw. Het duurt soms best lang voordat er kweekresultaat is. Daarom hebben veel kwekers er pleegvogels naast als backup. Ze zijn geslachtsrijp en in staat om te broeden 9-12 maanden. Een ruim verblijf met heel droog zand of grond als bodembedekking, veel licht en iets zonnig met goede temperatuur, maar beschermd tegen tocht. Daarmee kunnen al goede broedresultaten worden behaald. ◀

Vorm- en Postuur

Houdingrassen worden verspreid over de wereld in grote getalen gekweekt. Toch is het zo dat zij in het algemeen bij het grote publiek niet in de smaak vallen. Dat komt door de zogenaamde werkhouding waarin zij zich op de shows presenteren. En waarin ze ook vaak afgebeeld staan.

Yorkshire lipochroom intensief vooraanzicht

De doorsnee burger vindt dan dat deze houding onnatuurlijk is en de vogel belemmerd in de bewegingen. Nu is dat natuurlijk niet waar. Als je een vogel met een houding in een vlucht of voliëre zet is er doorgaans van de werkhouding weinig te merken en zien zij er hetzelfde uit als de andere kanaries. De weerstand tegen de werkhouding kan ik best begrijpen maar je moet ook redelijk zijn. Ook wij mensen kennen een werkhouding en als je over een heel extreme werkhouding bij mensen wil praten zou ik eens een kijkje nemen in Engeland bij het Buckingham Palace. Daar staan een aantal wachten die zich gedurende twee uur niet mogen bewegen en steeds in dezelfde houding moeten blijven staan. Sterker wat er ook gebeurt ze mogen nog niet eens een spiertje in hun gezicht vertrekken. Dit duurt al

eeuwen en niemand die daar aanstoot van neemt. Voorafgaand aan deze baan wordt een strenge selectie toegepast waardoor er veel afvallers zijn. Dit gebeurt met mensen: en deze selectie is ongeveer gelijk als zoals de kwekers van houdingrassen die toepassen op hun vogels. Houdingrassen kunnen probleemloos in een vlucht of buiten voliëre tussen de andere vogels gehouden worden. Zij vragen geen andere verzorging als die van de andere kanarie soorten.

Verspreiding

De verspreiding van de houdingrassen is wereldwijd. Al zijn er wel verschillen per land over de soorten die onder de houdingrassen vallen. In elk land van de wereld vallen de Belgische Bult, de Scotch Fancy, Japan Hoso, Rheinlander, en de Munchener onder

de houdingrassen. In Nederland wordt het ruimst geïnterpreteerd wat onder de houdingrassen valt bij ons vallen naast deze rassen ook de Yorkshire, Lancashire, Berner, en de Larget Espanol onder de houdingrassen.

De rassen

Het oudste houdingras is de Belgische Bult al in 1594 werden deze vogels in de omgeving van Gent gesignaleerd. Omdat deze vogels naast hun kenmerkende houding ook wat groter waren dan de doorsnee kanarie van toen. Werd deze vogels aanvankelijk gewoon grote kanarie genoemd. Pas rond 1710 toen er meerdere grotere kanarie in beeld kwamen besloot men deze vogel te vernoemen naar zijn karakteristieke houding. De Belgische Bult heeft aan de ontwikkeling van veel rassen bijgedragen.

Speciaalclub urkanaries

Nederland

Houding

De houding is het belangrijkste onderdeel van de Belgische Bult deze moet zijn in de vorm van een cijfer 7. De Hals en nek moeten een rechte lijn vormen naar de kop die op schouderhoogte gedragen moet worden. De staart moet in een rechte lijn met de rug gedragen worden. Vanaf alle kanten bezien. Moet hij de vorm van een driehoek aannemen. De Yorkshire wordt ook wel de gentleman onder de Engels postuurkanarie genoemd. Het ras is bij toeval ontstaan bij pogingen om de Lancashire te verbeteren. Het vindt zijn oorsprong omstreeks 1756 in het graafschap Yorkshire. Het ras heeft vele verschijningsvormen gekend voor het gekomen is tot het huidige Golding, Robinson type. De vogel moet een brede volle en ronde kop hebben de houding moet opgericht zijn 75- 80 graden. Een breed en goed gevuld lichaam waarbij er geen inval in de nek te zien mag zijn. De staart moet de buik lijn volgen Van de Lancashire is weinig bekend over de oorsprong wel zijn er afbeeldingen van deze vogels die rond 1700 gemaakt moeten zijn. Daarmee kunnen wij aannemen dat dit het oudste postuur ras is van de Engelse soorten. Het ras is een paar keer met uitsterven bedreigt. En na de tweede wereld oorlog weer terug gefokt uit o.a. de Yorkshire en de Crested. De Berner is een betrekkelijk jong ras dat in eerste aanleg wat doet lijken op een Yorkshire maar als je hem beter bekijkt zie je dat er duidelijk zichtbare verschillen zijn het lichaam is kogelvormig hij heeft wat inval in de nek en de kop is hoog gewelfd en afgevlakt. Dit ras is een product dat ontstaan is door kruisingen en selectie van Zwitserse liefhebbers. De vogels mogen een maximum lengte

hebben van 16 cm. Dit ras is in alle kleuren behalve rood erkend.

De Rheinländer

Dit ras is als eerste gekweekt door Dhr. Nafke die in 1980 een mini Lancashire wilde kweken. Later is daar een stroming bijgekomen. Waarbij er meer sprake was van een gekuifde Japan Hosu. Het ras heeft een wisselende belangstelling maar wordt toch in redelijke aantallen geëxposeerd. Dit ras moet in alles een mini Lancashire zijn met een maximum lengte van 12 cm. In tegenstelling tot zijn grote broer mag dit ras wel in rood worden gebracht. De Llarget Espanol Ook dit is een betrekkelijk jong ras dat zijn oorsprong heeft in Spanje de huidige Llarget lijkt veel op de oude oervorm van de Yorkshire. En het zou best kunnen dat hij uit rest materiaal hiervan is gekweekt. Het is een lange slanke vogel met een licht cilindervormig lichaam. Over hoe de naam van deze vogel nu precies moet worden uitgesproken bestaan veel mis verstanden. Maar oorspronkelijk moet dit zijn jarket espanjol. De vogels zijn in alle kleuren erkend De Munchener. Dit is ook een nog betrekkelijk jong houdingras wat gekweekt is uit kruisingen tussen kleurkanaries en Scotch Fancy. Beiden rassen hebben ook wel wat overeenkomsten. Maar bij een nadere beschouwing zijn er toch de nodige verschillen. De Scotch Fancy. Dit ras is de nationale trots van Schotland op kanarie gebied. Aanvankelijk waren er meer dan 8 variëteiten waaronder ook een gekuifde. Na de tweede wereld oorlog besloot men over te gaan op een type. Dit werd wat toen nog de Glasgow Copy heette. De Japan Hosu. Dit is in alles een mini uitvoering van de Scotch Fancy de lengte is 11,5 cm

Yorkshire lipochroom intensief - zijaanzicht

waardoor het uiteinde van de staart met de zitstok raakt. Het ras is halverwege de vorige eeuw gefokt in Japan en is sindsdien flink verspreid. Ze worden in grote aantallen op de tentoonstellingen aangeboden. Mede ook doordat de kweek weinig problemen oplevert. Dit ras wordt in alle kleuren erkend. Dit waren in vogelvlucht de houdingrassen het zijn leuke tierige vogels die vaak een sieraad voor het vogelbestand kunnen zijn. Specifiek probleem bij alle houdingrassen is dat het kan gebeuren dat bij het aannemen van de werkhouding de bevedering aan de borst wat los komt hoewel dit geen ernstige fout is blijft het toch zaak goed te selecteren op de bevering. Mocht u interesse hebben of wat meer uitgebreider informatie over deze vogels willen hebben over deze vogels kunt u zich wenden tot onze speciaalclub. ◀

De PSC is één van de oudste speciaalclubs binnen de NBvV. Reeds in de jaren zestig was er een club speciaal voor grasparkieten. Dit was de voorloper van de PSC die als speciaalclub van de NBvV werd geaccepteerd op voorwaarde dat er ook ruimte moest zijn voor alle andere soorten kromsnavels. Vandaag de dag vindt u binnen onze club dan ook veel verschillende soorten.

Niet alleen op onze landelijke Show, die ook dit jaar in Soest wordt gehouden (Soester Vogelvrienden, Molenstraat 8, Soest, vrijdagavond 25 september en zaterdag 26 september) maar ook op de regioshows en de activiteiten van onze studiegroepen, de Neophema studiegroep (NSG) en de Catharinaparkieten studiegroep (CSG) vindt u alle mogelijke soorten kromsnavels.

De grasparkiet was eigenlijk de eerste parkiet waarbij mutaties zijn ontstaan en tot ontwikkeling zijn gekomen. Vandaag zien we dat er een hele serie mutaties is ontstaan bij heel veel soorten. Het aantal kleurslagen bij bijvoorbeeld agaporniden, forpussen, Australische parkieten, halsbandparkieten is legio. Het valt niet mee om al die verschillende mutaties uit elkaar te houden zeker als er combinaties van mutaties worden gekweekt, soms wel 3 of 4 in één vogel. Het is een hele kunst om die vogels van de juiste naam te voorzien. Het is de bedoeling dat in de naam de aanwezige mutaties genoemd worden en het is niet gewenst om bij combinaties van factoren er een nieuwe aparte naam voor te verzinnen. Je ziet door de bomen het bos niet meer. Bij de Standaardgrasparkieten voldoen een aantal benamingen niet aan de internationale afspraken. Hier volgt men nog de World Budgerigar Organisation, de WBO. De SKG, specialistische Kwekers groep voor de

kleurgrasparkiet, heeft bij de opstelling van het nieuwe vraagprogramma van de NBvV, dat met ingang van het komende TT-seizoen gebruikt gaat worden, voorgesteld om geleidelijk de juiste namen te gaan gebruiken voor de kleurgrasparkieten. Deze SKG heeft onderstaand stuk geschreven ter verduidelijking.

De Kleurgrasparkiet in het vraagprogramma

In het vraagprogramma, dat vanaf dit jaar van toepassing is, zijn bij de kleine grasparkiet een aantal dingen veranderd. Allereerst natuurlijk de naam; deze is gewijzigd van kleine grasparkiet naar kleurgrasparkiet. Bij de benaming van de kleurslagen is er ook het één en ander veranderd. Bij de parkietachtigen is er een uniform (internationaal) systeem, waarbij we er naar streven om dezelfde mutant bij alle soorten dezelfde naam te geven. De benamingen bij grasparkieten wijken hiervan in een aantal gevallen af, omdat hier nog steeds de namen worden gebruikt die ooit aan een

Parkieten speciaal

Texas
Clearbody
geelmasker

kleurslag gegeven zijn. De specialistische kwekersgroep van de parkietenspecialclub (PSC) heeft aangegeven dat zij ook naar het systeem van naamgeving willen, dat bij alle andere parkieten gehanteerd wordt. Als we alle

aanpassingen in één keer zouden doen, zouden veel liefhebbers waarschijnlijk door de bomen het bos niet meer zien, dus gaan we de wijzigingen gefaseerd uitvoeren. Uiteindelijk is het de bedoeling dat de volledige naamgeving bij de kleurgrasparkieten gelijk is aan de van

Speciaalclubs

de overige parkieten en papegaaien. Van bijvoorbeeld de Texas clearbody is het zeker dat het de mutant is welke bij andere parkieten pallid genoemd wordt, maar dit is nog niet veranderd. Ook bij de par-blue mutanten, waar bij de parkieten de aqua en turquoise onder vallen en die bij de grasparkieten bekend zijn als verschillende geelmaskers, zijn nog geen veranderingen doorgevoerd.

Wat is er dan wel veranderd? Allereerst de benaming van de donkerfactoren. Er werd gesproken over lichtgroen, donkergroen en olijfgroen in de groenserie en hemelsblauw, kobaltblauw en mauve in de blauwserie. Dit is geworden groen, D groen en DD groen in de groenserie en blauw, D blauw en DD blauw in de blauwserie.

Bij de geelvleugels en witvleugels is gekozen voor de naam blankvleugel en vervolgens wordt aangegeven of het een vogel in de groenserie of blauwserie is (t.z.t komt daar de par blue serie bij)

Bij overgoten en de dubbelfactorige spangles wordt eveneens de mutant benoemd en vervolgens de serie waar hij in gefokt is. We benoemen immers de mutaties en niet het uiterlijk van de vogel als gevolg van de werking van de mutant in de verschillende series. Bijvoorbeeld overgoten geel is een overgoten vogel in het groen dus dat wordt overgoten groen, overgoten D groen etc. Overgoten grijsgeel wordt overgoten grijsgroen etc. ◀

In onderstaande tabel een overzicht van de aangepaste namen:

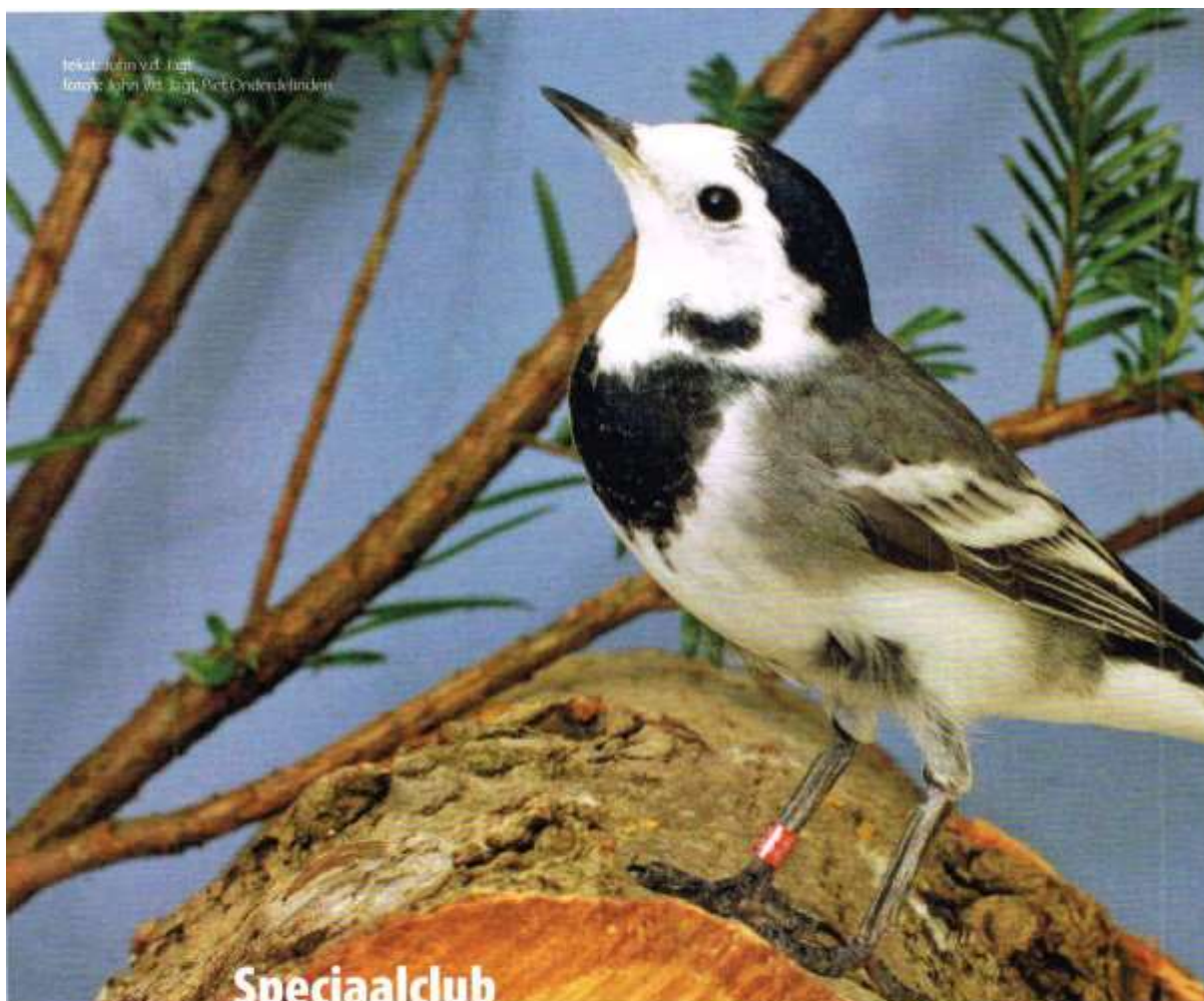
Oude naam	Nieuwe naam
lichtgroen	Groen
Donkergroen	D groen
Olijfgroen	DD groen
Hemelsblauw	Blauw
Kobaltblauw	D blauw
Mauve	DD blauw
Geelvleugel	Blankvleugel groen (*)
Witvleugel	Blankvleugel blauw (*)
Overgoten geel	Overgoten groen (*)
Overgoten grijsgeel	Overgoten grijsgroen
Overgoten wit	Overgoten blauw (*)
Overgoten grijswit	Overgoten grijs
Dubbelfactorige spangle geel	Dubbelfactorige spangle groen
Dubbelfactorige spangle wit	Dubbelfactorige spangle blauw
Lacewing geel	Cinnamon - ino groen
Lacewing wit	Cinnamon - ino blauw

(*) Bij aanwezige donkerfactoren, deze ook vermelden.

Op zich lijkt het misschien heel wat, maar uiteindelijk is het systeem overeenkomstig hetgeen we bij alle andere parkieten al doen en zou dus voor keurmeesters en liefhebbers geen probleem moeten zijn.

In de nieuwe standaard voor de kleurgrasparkiet waar op dit moment aan gewerkt wordt zullen beide namen vermeld staan (oude naam tussen haakjes).

Specialclub (PSC)

tekst: John v.d. Jagt
 foto's: John v.d. Jagt, Piet Oudekloeden

Speciaalclub

Europese Cultuur

Insectenetende vogels winnen zienderogen aan populariteit. Er zijn prachtige kleurige exemplaren te bewonderen en menig kweker is gevallen voor de zang. Ooit weleens een zwartkop horen zingen? U zult er van genieten dat staat vast. Doordat insectenetters relatief minder gevoelig zijn voor ziekten is het houden van deze vogels net iets makkelijker. Deze speciaalclubuitgave gaat over de kwikstaarten.

De naam kwikstaart is een logische keuze voor deze vogel. Met name tijdens het foerageren op de grond beweegt de staart zich continu in verticale richting. Dit is een heel karakteristieke eigenschap, wat hen ook tot een aantrekkelijke volièrevogel maakt.

De kwikstaarten maken deel uit van de familie Motacillidae. Hiertoe behoren ook de piepers. Wereldwijd komen er meer dan 50 soorten vogels voor die tot deze familie worden gerekend. In Nederland komen 3 soorten voor.

Beschrijving

De witte kwikstaart is een in Nederland vrij algemeen voorkomende zomergast. De witte kwikstaart meet ongeveer 18 cm en zit qua afmeting tussen de grote gele kwikstaart en de gele kwikstaart in. De vogels kennen een zomer- en een

vogels

winterkleed. In de zomer zijn kruin, kin en borst zwart en het voorhoofd, gelaat en wangen wit. Op de rug is hij voornamelijk grijs van kleur. De witte kwikstaart leeft bijna uitsluitend van insecten, die hij vanaf de grond opjaagt en door een klein stukje op te vliegen vangt. Ook versmaadt hij kleine slakjes en wormpjes niet. De gele kwikstaart wordt soms ten onrechte de kleine gele kwikstaart genoemd. De vogel, die in onze streken voorkomt, *M. flava flava* wordt gekenmerkt door een blauwgrijze kop, een gele keel en een witte wenk-

brauwstreep. Ook de gele kwikstaart heeft een zomer en een winterkleed. Volwassen mannetjes zijn in de broedtijd goed te onderscheiden van poppen door hun opvallende helder gele kleur. De grote gele kwikstaart is een vogel die het meest op zijn plaats is in een omgeving met snel stromend water. De grote gele kwikstaart is 17-20 cm lang. Het rugdek en de bovenvleugels zijn grijs. De onderzijde is geel. De grote gele bezit een witte wenkbrauwstreep en in de zomer zijn de kin en keel van het mannetje zwart van kleur. Deze zijn bij het popje lichtgrijs.

DNA

De kwikstaarten zijn nog niet algemeen gekweekte volièrevogels. Het zal dus even zoeken zijn om een paartje op de kop te tikken. Ook hier geldt uiteraard dat de vogels bij een goede kweker moeten worden aangeschaft. Het onderscheid tussen de man en de pop in winterkleed is niet altijd duidelijk. Als u 100% zeker wilt zijn is DNA een uitkomst. Kwikstaarten leven in de winter ongekoppeld. Ook in gevangenschap is het niet raadzaam om een man en een pop samen in de volière te houden. De soort waar dit soms wel mee lukt is de gele kwikstaart. Bij de witte en de grote gele wordt dit sterk afgeraden. Een afmeting van 1x1x2 m is wel een minimum maat voor een kweekvolière.

De beschikbaarheid van vers water is heel belangrijk. Ideaal is het om een kleine vijverpartij te creëren, waar voldoende gezuiverd water wordt aangevoerd. Heeft u deze mogelijkheid niet geef dan een aantal keren vers water in schalen. Buiten het kweekseizoen krijgen de vogels dagelijks een goed eivoer, universeel voer en wat insecten aangeboden. Naarmate het kweekseizoen nadert, wordt het aandeel insecten geleidelijk aan opgevoerd. Wanneer u levende meelwormen verstrekt, zorg er dan voor dat ze aangehouden worden op een voedingsbodem, waaruit ze voldoende vitamine en mineralen kunnen opnemen. Meelwormen en andere (ontdooid) insecten worden bestrooid met een vitaminen- en mineralenpoeder.

Speciaalclubs

Speciaalclub Europese Cultuurvogels

Kweek

Eind april begin mei worden de pop en de man bij elkaar geplaatst. Wanneer de vogels elkaar gedurende de winter hebben kunnen zien, dan kunnen ze al redelijk aan elkaar gewend zijn. Als de vogels echt gescheiden hebben overwinterd, dan is het aan te raden om de man tenminste een week in een ruime kistkooi bij de pop te plaatsen. Alleen als het echt goed gaat kunnen de vogels bij elkaar blijven. Zorg voor een ruime keuze en hang verschillende kastjes op de in de kweekbox en varieer ook in hoogte. Het kan ook voorkomen dat de pop alle kastjes links laat liggen en een nest op de grond maakt. Als het goed klikt tussen de vogels zal veelvuldig worden gebalst en gepaard. Snel nadat het nest af is, zullen er 4-6 eitjes worden gelegd. Ongeveer 13 dagen nadat het derde ei is gelegd, komen de jongen uit. Men kan dit heel makkelijk waarnemen, omdat de eierschalen in de voer- of waterbak worden gedeponeerd. Twee dagen voordat de eieren uitkomen wordt begonnen met zgn. watervoer aan te bieden. Watervoer is niets anders dan kleine of klein gemalen insecten in water. Hieraan kan ook een multivitaminepreparaat worden toegevoegd. Wees bij het uitkomen van de eieren alert op het gedrag van de man. Meestal gaat het goed maar soms gooit hij de jongen uit het nest

Als u een perfect koppel heeft, dan voeren man en pop beide. Let er ook op dat in de zomer de vogels vroeg wakker zijn, ook dan moet er direct eten beschikbaar zijn om de jongen te voeren. Na ongeveer 14 dagen zullen de jongen uitvliegen en ongeveer een week na het uitvliegen, zijn ze in staat om zelf te eten. Als de vogels door de ruï heen zijn en u wilt ze gaan brengen op een tentoonstelling, dan is het zaak vroeg te beginnen met het africhten. Het beste kunnen ze in een grote TT kooi worden geplaatst, waar een stuk plastic is aangebracht om te voorkomen dat de vogels continu van de stok naar de bovenkant van de tralies wippen en daar aan gaan hangen. ◀

BONDSMEDEDELINGEN AUGUSTUS 2015

VAN DE KEURMEESTERSVERENIGING

TROPISCHE VOGELS EN PARKIETEN

B. Lowik uit Vriezenveen heeft een nieuw e-mail adres:
familie-lowik@hotmail.com

G. Brinkman uit Rijssen heeft een nieuw e-mail adres:
gerrit.brinkman@tele2.nl

Mevr. A. Broeren uit Oudenbosch heeft een nieuw e-mail adres:
smiemie69@gmail.com

C. van Ijzendoorn uit Heerewaarden heeft een nieuw e-mail adres:
c.ijzendoorn@kpnmail.nl

C. Ligtvoet uit Kaatsheuvel is gestopt als keurmeester per juli 2015

H. de Vos uit Utrecht heeft een nieuw e-mail adres: vosdchj@xs4all.nl

J. van Valkenburg is verhuisd nieuw adres is: Klompenmakersgilde 89, 3994 XD Houten

G. Jansegers, Kapeldijkstraat 19, 9120 Kallo - België, tel: 0032-496 903570 en e-mail adres:
guido.jansegers@telenet.be,
is een nieuwe keurmeester per 1-7-2015.

KLEUR- EN POSTUURKANARIES

H. Altena uit Genemuiden heeft een nieuw e-mail adres:
altena.henri@hetnet.nl

Th. van Kollenburg uit Udenhout heeft een mobiel nummer: 06-17534845

ZANG

L. Balmaekers uit Nuth is gestopt als keurmeester sinds februari 2015

LID VAN VERDIENSTE NBVV

Op vrijdagavond 19 juni togen een aantal mensen naar Katlijk waar ze tegen achten op de stoep van de familie van der Tuin stonden. Het bezoek was bedoeld om de heer **PIET VAN DER TUIN** namens de NBvV de waardering voor zijn jarenlange inzet t.b.v. de keurmeestersvereniging Kleur- en Postuurkanaries over te brengen. Wegens ziekte van Piet was zulks tijdens de Algemene Vergadering in mei helaas niet mogelijk.

Na een kop koffie met een heerlijk stuk gebak kreeg Piet van de Voorzitter TC Kleur- & Postuurkanaries, de heer Riekus de Haan, de NBvV pen aangeboden voor zijn werkzame periode in het "oude" KMV bestuur.

Hierna deelde tweede voorzitter van de NBvV, de heer Klaas Snijder, mee dat Piet door de Bondsraad is benoemd tot Lid van Verdienste van de NBvV, waarna een speld die hoort bij deze benoeming door Klaas Snijder werd opgespeld.

Piet – namens alle collega's van harte gefeliciteerd!

Augustus

Grasparkiet
*Melopsittacus
undulatus*

kalender

met: JAN BOUWMEESTER
en: PICT ONZELVENDEN

Kleurstoffen in de bevedering van de groene Grasparkiet zijn:

- Het staafvormige eumelanine, in diverse graden van oxidatie
- Geel psittacine

De baarden van de lichaamsbevedering zijn van het structurele type, deze bezitten dus de zogenaamde blauwstructuur. Deze blauwstructuur, in combinatie met het gele psittacine in de cortex, geeft de baarden haar groene kleur. De groene kleur van de veer wordt lichtgroen, omdat de haakjes aan de baarden geel zijn. De zwarte tekening wordt veroorzaakt door eumelanine. De aanwezigheid van eumelanine sluit de aanwezigheid van psittacine niet uit. Wanneer de zwarte tekening verdwenen is, zoals b.v. bij de lutino's, wordt het gemaskeerde psittacine zichtbaar en ontstaat een egaal geel gekleurde veer. Door

een mutatie waarbij de gele psittacine verdween kregen we de hemelsblauwe grasparkiet.

Grijsvleugel

De zwarte tekening van de grasparkiet bestaat uit zwarte eumelanine korrels. Een mutatie die het aantal eumelanine korrels reduceerde met ongeveer 50% gaf ons de grijsvleugel grasparkiet. Grasparkieten met een reductie van 80-90% van de eumelanine noemt men overgoten. De grijsvleugelfactor en de overgoten factor zijn erg variabel. Dit levert problemen met de herkenbaarheid op voor zowel kwekers als keurmeesters. Dit komt vooral omdat de overgoten ook grijze vleugeltekening heeft. Wat de ene mens een reductie van 50% vindt, vindt de andere mens een reductie van 80%. Als u met een gewoon potlood een streep op een vel papier zet, dan ziet u een grijze streep.

Deze grijze kleur ziet u ook bij de overgoten grasparkiet. De grijsvleugel grasparkiet heeft ook grijze tekening, alleen is het net of u met het potlood steviger het grijs heeft aangedrukt. Deze kleur is daardoor dus dieper grijs, ja soms zelfs tegen zwart aan. Vaak zijn bij de grijsvleugel en de overgoten grasparkiet de keelstippen donkerder dan de vleugeltekening. Dit toont aan dat er daar meer eumelanine korrels zitten. De lichaamsbevedering bevat ook eumelanine met als gevolg dat de hemelsblauwe lichaamskleur van de grijsvleugel wat lichter is dan van de normale hemelsblauwe grasparkiet. Ook de violette wangvlek is bij de grijsvleugel gereduceerd van kleur.

Recessief

De grijsvleugelfactor en de overgotenfactor blijken een mm-reeks te vormen, waarbij deze factoren recessief vererven t.o.v de wildfactor en de vererving is autosomaal.

De volgorde van dominantie is: normaal-grijsvleugel-overgoten.

De kleurenstandaard stelt als ideaal dat de vleugeltekening dezelfde grijze kleurdiepte heeft als de keelstippen. Dit ideaal wordt echter zelden verwezenlijkt.

De hemelsblauwe grijsvleugel op de kalender toont ons een grijze vleugeltekening en slagpennen die iets te licht van kleur zijn voor een grijsvleugel. Kijken we daarentegen naar de wangvlek en de lichaamskleur dan zien we dat deze wel goed voldoen voor de kleur van een grijsvleugel.

Waarschijnlijk wordt dit veroorzaakt doordat de vogel op het ene chromosoom de grijsvleugel factor heeft en op het andere chromosoom de overgoten factor. De grijsvleugel komt bij de kwekers veel minder voor dan de overgoten en is dus veel zeldzamer. Zou het geen mooie uitdaging zijn voor u als kweker om daar verandering in te brengen?

OPEN DAGEN

29 EN 30 AUGUSTUS 2015

Lezingen die gehouden worden:

- Marie Jorissen van Comed science
- Olaf Hungenberg over Kanaries en voeders
- Alios van Mingelroet over Wildzang

Kijk op onze website voor het tijdschema van de lezingen

www.firmaheesakkers.nl

Openingstijden: 09:00 - 17:00 uur

GRATIS DRANKJES VERKRIJGBAAR

U bent welkom om een kijkje te nemen in de kunststof-werkplaats, metaal-werkplaats, hout-werkplaats, winkel, magazijn en vogelkwekerij. Omdat bij ons kwaliteit voorop staat blijven we innoveren en hebben we wederom ons machinepark met 2 machines uitgebreid.

ACTIE TIJDENS DE OPEN DAGEN:

- VERLOTING VAN 5 JH KWEKKOOIEN.
- BIJ BESTEDING VANAF €50 GRATIS 1 KILO HENAVA EIVOER.